

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2014–2015

Posiedzenia od 9 do 12 lutego 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 102 z 17.3.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Środa, 11 lutego 2015 r.

2016/C 310/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie raportu Senatu Stanów Zjednoczonych dotyczącego stosowania tortur przez CIA (2014/2997(RSP))	2
2016/C 310/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie środków zwalczania terroryzmu (2015/2530(RSP))	6
2016/C 310/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie przedłużenia mandatu Forum Zarządzania Internetem (2015/2526(RSP))	12
2016/C 310/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie oznaczania kraju pochodzenia mięsa w przetworzonej żywności (2014/2875(RSP))	15
2016/C 310/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. z prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE (2014/2154(INI))	19
Czwartek, 12 lutego 2015 r.		
2016/C 310/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie Burundi: sprawa Boba Ruguriki (2015/2561(RSP))	25
2016/C 310/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej: sprawa Raifa Badawiego (2015/2550(RSP))	29

2016/C 310/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie masowych grobów osób zaginionych w miejscowości Assia w Ornithi w okupowanej części Cypru (2015/2551(RSP))	32
2016/C 310/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie kryzysu humanitarnego w Iraku i Syrii, zwłaszcza w kontekście Państwa Islamskiego (IS) (2015/2559(RSP))	35

OPINIE

Parlament Europejski

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

2016/C 310/10	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie powołania, kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (2015/2566(RSO))	42
---------------	--	----

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Środa, 11 lutego 2015 r.

2016/C 310/11	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie weryfikacji mandatów (2014/2165(REG))	44
---------------	---	----

III *Akty przygotowawcze*

PARLAMENT EUROPEJSKI

Środa, 11 lutego 2015 r.

2016/C 310/12	P8_TA(2015)0015 Środki ochronne przewidziane w Umowie z Islandią ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (tekst ujednolicony) (COM(2014)0308 – C8-0011/2014 – 2014/0160(COD)) P8_TC1-COD(2014)0160 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (tekst jednolity)	85
---------------	--	----

2016/C 310/13	<p>P8_TA(2015)0016</p> <p>Środki dotyczące zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (tekst ujednolicony) (COM(2014)0317 – C8-0017/2014 – 2014/0163(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0163</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (tekst jednolity)</p>	87
2016/C 310/14	<p>P8_TA(2015)0017</p> <p>Połączone oddziaływanie środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (tekst jednolity) (COM(2014)0318 – C8-0016/2014 – 2014/0164(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0164</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (tekst jednolity)</p>	88
2016/C 310/15	<p>P8_TA(2015)0018</p> <p>Wspólne reguły przywozu ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł przywozu (tekst ujednolicony) (COM(2014)0321 – C8-0012/2014 – 2014/0166(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0166</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł przywozu (tekst jednolity)</p>	89
2016/C 310/16	<p>P8_TA(2015)0019</p> <p>Wspólne reguły wywozu ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł wywozu (tekst jednolity) (COM(2014)0322 – C8-0013/2014 – 2014/0167(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0167</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł wywozu (tekst jednolity)</p>	90
2016/C 310/17	<p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Gabonu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0904 – C8-0263/2014 – 2011/0441(NLE)) .</p>	91

2016/C 310/18	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0908 – C8-0264/2014 – 2011/0443(NLE)) .	92
2016/C 310/19	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Seszeli do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0909 – C8-0265/2014 – 2011/0444(NLE)) .	93
2016/C 310/20	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Federacji Rosyjskiej do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0911 – C8-0266/2014 – 2011/0447(NLE))	94
2016/C 310/21	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Albanii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0912 – C8-0262/2014 – 2011/0448(NLE)) .	95
2016/C 310/22	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0915 – C8-0267/2014 – 2011/0450(NLE))	96
2016/C 310/23	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Maroka do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0916 – C8-0268/2014 – 2011/0451(NLE)) .	97
2016/C 310/24	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Armenii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0917 – C8-0269/2014 – 2011/0452(NLE)) .	98
2016/C 310/25	P8_TA(2015)0029 Wymiana informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego ***1 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego (COM(2014)0476 – C8-0113/2014 – 2014/0218(COD)) P8_TC1-COD(2014)0218 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego	99
2016/C 310/26	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Senegal i protokołu wykonawczego do tej umowy (12812/2014 – C8-0276/2014 – 2014/0238(NLE))	100

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2014–2015

Posiedzenia od 9 do 12 lutego 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 102 z 17.3.2016.

TEKSTY PRZYJĘTE

Środa, 11 lutego 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0031

Sprawozdanie Senatu USA w sprawie stosowania tortur przez CIA

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie raportu Senatu Stanów Zjednoczonych dotyczącego stosowania tortur przez CIA (2014/2997(RSP))

(2016/C 310/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2, 3, 4, 6, 7 i 21,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 2, 3, 4, 18 i 19,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i załączone do niej protokoły,
- uwzględniając odnośne instrumenty ONZ z zakresu praw człowieka, w szczególności Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r., Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniania z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz załączone do niej właściwe protokoły, a także Międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem z dnia 20 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawach: Al-Nashiri przeciwko Polsce, Abu Zubaydah przeciwko Litwie, Husayn (Abu Zubaydah) przeciwko Polsce, El-Masri przeciwko byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, Nasr i Ghali przeciwko Włochom oraz Al-Nashiri przeciwko Rumunii,
- uwzględniając wyrok włoskiego sądu, w którym na karę pozbawienia wolności skazanych zostało in absentia 22 agentów CIA, pilot Air Force oraz dwóch włoskich agentów za udział w porwaniu imama Milanu, Abu Omara, w 2003 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów, przyjętą w ramach prac komisji tymczasowej⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie domniemanego wykorzystywania przez CIA państw europejskich do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów⁽²⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego udziału państw europejskich w organizowanym przez CIA transporcie i nielegalnym przetrzymywaniu więźniów na terenie tych państw: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP Parlamentu Europejskiego⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 833.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 309.

⁽³⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 1.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA ⁽¹⁾,
 - uwzględniając analizę Komisji ds. Wywiadu Senatu Stanów Zjednoczonych dotyczącą programu CIA w zakresie zatrzymań i przesłuchań oraz wykorzystywania przez CIA w latach 2001-2006 różnych form tortur na zatrzymanych,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Guantánamo, w tym ostatnią rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie praw podstawowych i praworządności oraz w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2013 dotyczącego stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Luksemburg, dnia 5-6 czerwca 2014 r.),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2012) ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2014 r. pt. „Nowe ramy UE na rzecz umocnienia praworządności” (COM(2014)0158),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 lutego 2014 r. o zwalczaniu korupcji w UE (COM(2014)0038),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie realizowanych przez NSA amerykańskich programów nadzoru, organów nadzoru w różnych państwach członkowskich oraz wpływu na prawa podstawowe obywateli UE oraz na współpracę transatlantycką w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw podstawowych i praworządności stanowi czynnik o zasadniczym znaczeniu dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie potępiał realizowany przez CIA program tajnego przetrzymywania i wydawania osób w trybie nadzwyczajnym, prowadzący do wielu przypadków łamania praw człowieka, w tym tortur i innego okrutnego lub poniżającego traktowania, wymuszonych zaginięć, tajnego przetrzymywania, przetrzymywania bez postępowania sądowego oraz naruszeń zasady non-refoulement;
- C. mając na uwadze, że mimo szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa narodowego i zwalczania terroryzmu, wciąż podlega ona zasadzie rozliczalności, i nie może dochodzić do bezkarności w przypadku naruszenia prawa międzynarodowego i praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że poniesienie odpowiedzialności za wydawanie osób w trybie nadzwyczajnym, bezprawne tajne przetrzymywanie i tortury jest niezbędnym warunkiem skutecznej ochrony i upowszechniania praw człowieka w wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE oraz zapewniania legalnych i skutecznych strategii bezpieczeństwa opartych na praworządności;
- E. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie apelował o pełne dochodzenia w sprawie udziału państw członkowskich UE w prowadzonym przez CIA programie tajnego przetrzymywania i wydawania osób w trybie nadzwyczajnym;
- F. mając na uwadze, że w swojej wyżej wymienionej rezolucji z dnia 10 października 2013 r. Parlament poprzedniej kadencji wezwał obecny Parlament do dalszego wykonywania mandatu udzielonego przez komisję tymczasową ds. rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów, a tym samym do dopilnowania, by jej zalecenia zostały wypełnione, do zbadania mogących się pojawić nowych okoliczności oraz do pełnego wykorzystania i rozwoju jego uprawnień śledczych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0418.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0231.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0173.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0230.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- G. mając na uwadze raport Komisji ds. Wywiadu Senatu Stanów Zjednoczonych, w którym ujawniono nowe fakty umacniające zarzut współudziału szeregu państw członkowskich UE, ich władz, urzędników i agentów służb bezpieczeństwa i wywiadu w prowadzonym przez CIA programie tajnego przetrzymywania i wydawania osób w trybie nadzwyczajnymi, w którym posługiwano się niejednokrotnie skorumpowanymi metodami, w oparciu o znaczne kwoty pieniędzy oferowane przez CIA w zamian za współpracę;
- H. mając na uwadze, że w raporcie Komisji ds. Wywiadu Senatu Stanów Zjednoczonych odparto twierdzenia CIA, że informacji uzyskanych dzięki torturom nie można by było zgromadzić tradycyjnymi, nieopartymi na przemocy technikami przesłuchiwania;
- I. mając na uwadze, że w Sądzie Krajowym Królestwa Hiszpanii (Audiencia Nacional) toczy się wszczęte przed Sądem Centralnym nr 5 (Juzgado Central No 5) postępowanie karne nr 150/09 w sprawie tortur odbywających się w bazie marynarki wojennej w zatoce Guantánamo;
- J. mając na uwadze, że prezydent USA Barack Obama zobowiązał się do zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo do stycznia 2010 r.; mając na uwadze, że bez postawienia im formalnych zarzutów przed sądem karnym przetrzymywane są tam 122 osoby, z których 54 miały zostać oficjalnie zwolnione;
- K. mając na uwadze, że pomoc państw członkowskich UE w przenoszeniu niektórych więźniów z zatoki Guantánamo jest powolna i ma ograniczony zakres;
1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji ds. Wywiadu Senatu Stanów Zjednoczonych o opublikowaniu streszczenia jej raportu dotyczącego programu Centralnej Agencji Wywiadowczej w zakresie zatrzymań i przesłuchań; zachęca do publikacji pełnego raportu, bez zbytej i zbędnej ingerencji redakcyjnej w jego treść;
 2. zdecydowanie potępia przerażające techniki przesłuchiwania, które stosowano w czasie tych nielegalnych operacji antyterrorystycznych; podkreśla zasadniczy wniosek Senatu USA, który stwierdził, że brutalne metody stosowane przez CIA wcale nie doprowadziły do zebrania informacji wywiadowczych, które zapobiegły dalszym atakom terrorystycznym; przypomina swój bezwarunkowy sprzeciw wobec stosowania tortur;
 3. uważa, że klimat bezkarności w odniesieniu do programów CIA umożliwia dalsze łamanie praw podstawowych, co ujawniły późniejsze działania szpiegowskie na szeroką skalę w ramach programu inwigilacji prowadzonego przez amerykańską Krajową Agencję Bezpieczeństwa oraz działania tajnych służb różnych państw członkowskich UE;
 4. wzywa rząd USA do wszczęcia dochodzenia w sprawie licznych przypadków naruszenia praw człowieka w ramach prowadzonych przez CIA programów wydawania i tajnego przetrzymywania oraz do ścigania ich sprawców, a także do współpracy przy wszystkich płynących z państw członkowskich UE wnioskach o informacje, ekstradycję lub skuteczne środki odwoławcze dla ofiar w związku z programem CIA;
 5. ponawia swój apel do państw członkowskich o zbadanie zarzutów istnienia na ich terytorium nielegalnych więzień, w których przetrzymywano ludzi w ramach programu CIA, oraz o postawienie przed sądem wszystkich osób zamieszanych w te operacje, przy uwzględnieniu wszystkich nowych dowodów, które wyszły na jaw;
 6. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia pełnych dochodzeń w związku z niedawnymi zarzutami, że nielegalne wydawanie, przetrzymywanie i tortury odbywały się na ich terytorium, oraz do postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za te czyny;
 7. wyraża obawy dotyczące przeszkód napotykanym w ramach parlamentarnego i sądowego dochodzenia w sprawie udziału niektórych państw członkowskich w programie CIA, naruszenia tajemnicy państwowej oraz bezprawnego utajnienia dokumentów, które doprowadziły do zakończenia postępowań sądowych i przyczyniły się do praktycznej bezkarności sprawców naruszenia praw człowieka;

Środa, 11 lutego 2015 r.

8. apeluje o niezwłoczne opublikowanie ustaleń obecnych śledztw w sprawie udziału państw członkowskich w programie CIA, zwłaszcza śledztwa Chilcota;
 9. apeluje o przyjęcie wewnątrzunijnej strategii dotyczącej praw podstawowych i zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku w celu przyjęcia takiej strategii wraz z odnośnym planem działania;
 10. zobowiązuje swoją Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wraz z Komisją Spraw Zagranicznych, a w szczególności z Podkomisją Praw Człowieka, do wznowienia dochodzenia w sprawie „rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA” oraz do złożenia sprawozdania z jego wyników na posiedzeniu plenarnym w ciągu najbliższego roku:
 - przez podjęcie działań w następstwie zaleceń zawartych w jego wyżej wymienionej rezolucji z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego udziału państw europejskich w organizowanym przez CIA transporcie i nielegalnym przetrzymywaniu więźniów na terenie tych państw: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP Parlamentu Europejskiego;
 - poprzez ułatwienie i wspieranie zgodnej z prawami człowieka wzajemnej pomocy prawnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości pomiędzy organami śledczymi i prawnikami zaangażowanymi w pociąganie do odpowiedzialności sprawców w państwach członkowskich;
 - poprzez zorganizowanie wysłuchania z udziałem parlamentów narodowych i prawników krajowych w celu przedstawienia sytuacji w zakresie wszystkich prowadzonych w przeszłości i trwających obecnie dochodzeń parlamentarnych;
 - poprzez zorganizowanie misji informacyjnej Parlamentu – z udziałem wszystkich zainteresowanych grup politycznych – do państw członkowskich UE, w których rzekomo istniały tajne więzienia CIA;
 - poprzez zgromadzenie wszelkich odnośnych informacji i dowodów dotyczących ewentualnych łapówek czy innych aktów korupcji związanych z programem CIA;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0032

Środki walki z terroryzmem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie środków zwalczania terroryzmu (2015/2530(RSP))

(2016/C 310/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6, 7 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 4, 16, 20, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 i 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 6, 7, 8, 10 ust. 1, art. 11, 12, 21, 47–50, 52 i 53,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2014 r. w sprawie sprawozdania końcowego z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w latach 2010-2014 (COM(2014)0365),
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2014 r. dotyczące sytuacji i tendencji w zakresie terroryzmu w UE (sprawozdanie TE-SAT),
- uwzględniając rezolucję w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych przez akty terroryzmu (rezolucja 2178 (2014)), przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 24 września 2014 r.,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE przyjętą przez Radę w dniu 25 lutego 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie unijnej polityki przeciwdziałania terroryzmowi: najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady na posiedzenie w dniu 24 kwietnia 2009 r. w sprawie tworzenia profili zwłaszcza w oparciu o pochodzenie etniczne i rasę w dziedzinie walki z terroryzmem, egzekwowania prawa, imigracji, ceł i kontroli granicznej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania dotyczącego realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną wykorzystującą internet (iOCTA) za 2014 r.,
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE (SOCTA) za 2013 r.,
- uwzględniając debatę plenarną w dniu 28 stycznia 2015 r. na temat środków zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (WSiSW), które odbyło się w Rydze w dniach 29–30 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie odnowy strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenie z nieformalnego posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniu 11 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. WSiSW z dnia 9 października 2014 r. i 5 grudnia 2014 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 119.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0384.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0102.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- uwzględniając sprawozdanie Koordynatora UE ds. Zwalczenia Terroryzmu dla Rady Europejskiej z dnia 24 listopada 2014 r. (15799/14),
 - uwzględniając program prac Komisji na rok 2015 opublikowany dnia 16 grudnia 2014 r. (COM(2014)0910),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2014 r. zatytułowany „Zapobieganie radykalizacji prowadzącej do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu: wzmocnienie działań UE” (COM(2013)0941),
 - uwzględniając opinię Grupy Roboczej Art. 29 (Grupy Roboczej ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych) w sprawie stosowania pojęć konieczności i proporcjonalności oraz ochrony danych w obszarze egzekwowania prawa (opinia 01/2014),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia 2014 r. w połączonych sprawach C-293/12 i C-594/12, *Digital Rights Ireland oraz Seitlinger i in.*, oraz opinię Wydziału Prawnego Parlamentu w sprawie interpretacji tego wyroku,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że terroryzm i brutalny ekstremizm znajdują się wśród głównych zagrożeń dla naszego bezpieczeństwa i naszych swobód;
- B. mając na uwadze, że niedawne tragiczne zdarzenia w Paryżu przypomniły, iż Unia Europejska stoi w obliczu stałego i rozwijającego się zagrożenia terroryzmem, którego w ciągu ostatniego dziesięciolecia doświadczyły różne państwa członkowskie, przy czym ataki te były wymierzone nie tylko w osoby, lecz także w wartości i swobody, na których opiera się Unia;
- C. mając na uwadze, że bezpieczeństwo jest jednym z praw gwarantowanych na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a prawa podstawowe, wolności obywatelskie i proporcjonalność mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
- D. mając na uwadze, że strategię zwalczania terroryzmu powinny opierać się na wszechstronnym podejściu zmierzającym bezpośrednio do przeciwdziałania przygotowywaniu ataków na terytorium UE, ale także do integracji konieczności zwalczania głównych przyczyn terroryzmu; mając na uwadze, że terroryzm stanowi globalne zagrożenie, z którym trzeba sobie radzić na szczeblu lokalnym, krajowym, europejskim i światowym w celu wzmocnienia bezpieczeństwa naszych obywateli, obrony podstawowych wartości, jakimi są wolność, demokracja i prawa człowieka, oraz przestrzegania prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że groźne ataki terrorystyczne na terytorium UE od czasu zamachów z 11 września 2001 r., ostatni w styczniu br., mają poważny wpływ na poczucie bezpieczeństwa obywateli i mieszkańców Unii; mając na uwadze, że warunki bezpieczeństwa w Europie w ostatnich latach uległy drastycznej zmianie z powodu nowych konfliktów i niepokojów społecznych w bezpośrednim sąsiedztwie UE, szybkiego rozwoju nowych technologii oraz niepokojącego postępu radykalizacji prowadzącej do przemocy i terroryzmu zarówno w UE, jak i w krajach z nią sąsiadujących;
- F. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie się propagandy terrorystycznej jest ułatwione dzięki wykorzystywaniu internetu i mediów społecznościowych; mając na uwadze, że cyberterroryzm umożliwia grupom terrorystycznym nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów bez przeszkód fizycznych w postaci granic, przez co istnieje coraz mniejsza potrzeba dysponowania bazami lub schronieniami w danym kraju;
- G. mając na uwadze, że UE stoi w obliczu poważnego i nasilającego się zagrożenia ze strony tzw. „zagranicznych bojowników UE”, tj. osób, które udają się do państwa innego niż ich państwo zamieszkania lub obywatelstwa, aby popełniać lub planować akty terrorystyczne bądź uczestniczyć w szkoleniach terrorystów w charakterze strony szkolącej lub szkolonej, również w związku z konfliktami zbrojnymi; mając na uwadze, że około 3 500 do 5 000 obywateli UE opuściło domy, aby zostać zagranicznymi bojownikami w momencie wybuchu wojny i przemocy w Syrii, Iraku i Libii, stwarzając ogromne wyzwanie dla bezpieczeństwa obywateli UE;
1. potępia z mocą akty okrucieństwa popełnione w Paryżu i ponownie przekazuje wyrazy najgłębszego współczucia narodowi francuskiemu i rodzinom ofiar, a także solidarności w walce z terroryzmem i atakami na nasze demokratyczne wartości i swobody;

Środa, 11 lutego 2015 r.

2. zdecydowanie i kategorycznie potępia wszelkie akty terrorystyczne, promowanie terroryzmu, gloryfikację osób zamieszanych w terroryzm oraz popieranie nasyconych okrucieństwem ideologii ekstremistycznych, bez względu na miejsce na świecie gdzie mają one miejsce lub są popierane; podkreśla, że nie ma wolności bez bezpieczeństwa, ani bezpieczeństwa bez wolności;
3. odnotowuje z niepokojem szybki wzrost liczby obywateli UE podróżujących na obszary ogarnięte konfliktem, aby dołączyć do organizacji terrorystycznych, a następnie powracających na terytorium UE, co stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE i życia jej obywateli; zwraca się do Komisji o przedstawienie jasnej wspólnej definicji „zagranicznych bojowników UE”, aby zwiększyć pewność prawa;
4. zaznacza potrzebę wprowadzenia bardziej specjalistycznych środków, by zająć się problemem obywateli UE wyjeżdżających za granicę, by walczyć w szeregach organizacji terrorystycznych; zauważa, że chociaż w niektórych przypadkach można ścigać takie osoby, to trzeba stosować inne środki, by zapobiegać radykalizacji postaw prowadzącej do agresywnego ekstremizmu, przerwać zjawisko wyjazdów bojowników pochodzących z Europy i z innych części świata oraz zająć się problemem osób powracających; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by opracowały najlepsze praktyki w oparciu o doświadczenia państw członkowskich, które przyjęły w tej dziedzinie owocne strategie, plany działań i programy;

Zwalczanie podstawowych przyczyn terroryzmu i radykalizacji prowadzącej do agresywnego ekstremizmu

5. podkreśla, że do poradzenia sobie z zagrożeniem stwarzanym przez terroryzm ogólnie wymagana jest antyterrorystyczna strategia oparta na wielopłaszczyznowym podejściu, w ramach którego wszechstronnie uwzględnia się leżące u podłoża czynniki radykalizacji prowadzącej do agresywnego ekstremizmu, takie jak pogłębianie spójności społecznej i integracji, tolerancja polityczna i religijna, unikanie wszelkiej segregacji przestrzennej, a także analizuje zjawisko podburzania w internecie do popełniania aktów terrorystycznych i przeciwdziała mu, zapobiega wyjazdom w celu wstąpienia do organizacji terrorystycznych, zapobiega rekrutacji i angażowaniu się w konflikty zbrojne i ogranicza te zjawiska, uniemożliwia przekazywanie wsparcia finansowego organizacjom terrorystycznym i osobom chcącym do nich wstąpić, pilnuje podjęcia w stosownych przypadkach zdecydowanych środków prawnych oraz wyposaża organa ścigania w odpowiednie narzędzia do wykonywania ich obowiązków z pełnym poszanowaniem praw podstawowych;
6. apeluje do państw członkowskich o inwestowanie w programy zwalczania głównych przyczyn radykalizacji, w tym w programy edukacyjne, promowanie integracji, włączenia społecznego, dialogu, uczestnictwa, równości, tolerancji i zrozumienia wśród różnych kultur i religii, a także programów odbudowy;
7. z rosnącym niepokojem zwraca uwagę na problem radykalizacji w więzieniach i zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk mających na celu przeciwdziałanie temu problemowi; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na więzienia i warunki przetrzymywania osadzonych oraz do stosowania ukierunkowanych działań w celu zapobiegania radykalizacji postaw w tym środowisku; wzywa państwa członkowskie, aby uczyniły więcej w obszarze usprawnienia więziennych systemów administracyjnych, tak aby ułatwić wykrywanie zatrzymanych, którzy biorą udział w przygotowaniu aktów terrorystycznych, monitorować procesy radykalizacji i zapobiegać im oraz ustanowić specjalne programy rozwiązywania konfliktów, odbudowy i przeciwdziałania radykalizacji postaw;
8. podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia działań zapobiegających radykalizacji i wspierania programów deradykalizacji przez wzmocnienie pozycji społeczności i społeczeństwa obywatelskiego i zaangażowanie ich na szczeblu krajowym i lokalnym, aby powstrzymać rozprzestrzenianie się ekstremistycznych ideologii; apeluje do Komisji o wzmocnienie sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw, która skupia wszystkie podmioty zaangażowane w opracowywanie kampanii przeciwko radykalizacji i tworzenie struktur i procesów służących deradykalizacji powracających zagranicznych bojowników, a także postuluje bezpośrednie zakwestionowanie ideologii ekstremistycznych przez zaoferowanie pozytywnych alternatyw;
9. popiera przyjęcie europejskiej strategii na rzecz przeciwdziałania propagandzie terrorystycznej, radykalnym sieciom i rekrutacji w internecie, która oprze się na podjętych już działaniach i inicjatywach międzyrządowych i dobrowolnych w celu dalszej wymiany sprawdzonych wzorców postępowania i skutecznych metod stosowanych w tej dziedzinie;
10. wzywa do przyjęcia zalecenia Rady w sprawie krajowych strategii na rzecz zapobiegania radykalizacji, które obejmowałyby szeroki zakres czynników leżących u podstaw radykalizacji postaw i formułowałyby zalecenia dla państw członkowskich w sprawie opracowywania programów rozwiązywania konfliktów, odbudowy i przeciwdziałania radykalizacji postaw;

Środa, 11 lutego 2015 r.

Wdrażanie i przegląd obowiązujących środków egzekwowania prawa

11. wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego wykorzystywania istniejących europejskich platform, baz danych i systemów ostrzegania takich jak System Informacyjny Schengen (SIS) oraz system danych pasażera przekazywanych przed podróżą (APIS);

12. podkreśla, że zasada swobodnego przemieszczania się w strefie Schengen to jedna z najważniejszych swobód Unii Europejskiej i dlatego zasadniczo wyklucza wnioski o zawieszenie systemu Schengen, zachęca natomiast państwa członkowskie, aby w zamian wprowadziły obostrzenia obowiązujących przepisów, które już przewidują możliwość tymczasowego wprowadzenia kontroli dokumentów, oraz aby lepiej korzystały z systemu SIS II; zauważa, że już teraz można prowadzić ukierunkowane kontrole osób, kiedy przekraczają one granice zewnętrzne;

13. zobowiązuje się do pracy nad finalizacją dyrektywy UE o danych dotyczących przelotu pasażera (dyrektywa UE PNR) do końca bieżącego roku; w związku z tym apeluje do Komisji o określenie konsekwencji wyroku ETS dotyczącego dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych⁽¹⁾ i jego możliwych skutków dla dyrektywy UE PNR; zachęca Radę do dokonania postępów w pracy nad pakietem dotyczącym ochrony danych, aby rozmowy trójstronne nad obydwoma – dyrektywą UE PNR i pakietem dotyczącym ochrony danych – mogły odbywać się równolegle; zachęca Komisję do zaproszenia niezależnych ekspertów z organów ścigania, bezpieczeństwa i wywiadu, a także przedstawicieli Grupy Roboczej Art. 29 do wyrażenia opinii i zasad – w świetle potrzeb związanych z bezpieczeństwem – dotyczących konieczności i współmierności PNR;

14. apeluje do Komisji o niezwłoczne dokonanie, a następnie regularne późniejsze przeprowadzanie oceny obecnych instrumentów oraz przeprowadzenie odpowiedniej oceny nadal występujących luk w walce z terroryzmem, ponieważ Rada Europejska systematycznie ocenia zagrożenia dla Unii w celu umożliwienia podjęcia skutecznych działań przez Unię i jej państwa członkowskie; wzywa Komisję i Radę do poparcia odnowionej strategii zwalczania terroryzmu dostarczającej skutecznej odpowiedzi na istniejące zagrożenia i zapewniającej rzeczywiste bezpieczeństwo wszystkim przy jednoczesnym zagwarantowaniu przestrzegania praw i swobód stanowiących podstawowe zasady Unii Europejskiej;

15. podkreśla, że podstawowym elementem walki z terroryzmem musi być włączenie strategii na rzecz ochrony i wsparcia ofiar i ich rodzin; wzywa w związku z tym wszystkie państwa członkowskie do właściwego wdrożenia dyrektywy 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw;

16. uważa, że jednym z priorytetów UE w walce z poważną zorganizowaną przestępczością międzynarodową powinno być zwalczanie handlu bronią palną; jest zdania, że w szczególności należy jeszcze zacieśnić współpracę, jeśli chodzi o mechanizmy wymiany informacji oraz identyfikowalność i niszczenie zakazanej broni; wzywa Komisję, aby w trybie pilnym oceniła obowiązujące przepisy UE w zakresie przewozu nielegalnej broni palnej, urządzeń wybuchowych i handlu bronią związanego z przestępczością zorganizowaną;

17. z zadowoleniem przyjmuje zbliżające się przyjęcie na szczeblu europejskim zaktualizowanych ram prawnych dotyczących walki z praniem pieniędzy jako decydujący krok na wszystkich poziomach w kierunku zapewnienia skuteczności tej walki, a tym samym rozwiązania problemu ważnego źródła finansowania organizacji terrorystycznych;

18. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy sądowej na podstawie dostępnych instrumentów UE, takich jak ECRIS, europejski nakaz aresztowania i europejski nakaz dochodzeniowy;

Bezpieczeństwo wewnętrzne UE a egzekwowanie prawa UE i potencjał agencji

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby zapobiegały przemieszczaniu się podejrzanych o terroryzm poprzez dokładniejsze kontrole na granicach zewnętrznych, bardziej systematyczne i skuteczne kontrolowanie dokumentów podróży, zajęcie się problemem nielegalnego handlu bronią i uzurpowania tożsamości, a także poprzez określenie obszarów ryzyka;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 54).

Środa, 11 lutego 2015 r.

20. odnotowuje z niepokojem, że organizacje terrorystyczne w coraz większym stopniu wykorzystują internet i technologie komunikacyjne do porozumiewania się, planowania ataków i szerzenia propagandy; zwraca się do firm prowadzących działalność internetową i media społecznościowe o współpracę z rządami i organami ścigania w celu walki z tym problemem, przy jednoczesnym zapewnieniu niezmiennego przestrzegania ogólnych zasad wolności słowa i prywatności; podkreśla, że środki ograniczania wykorzystywania i rozpowszechniania danych w internecie w celu zwalczania terroryzmu muszą być konieczne i współmierne;

21. ponawia stwierdzenie, że wszystkie środki dotyczące gromadzenia i przekazywania danych, również przez agencje UE, np. Europol, muszą być zgodne z prawem unijnym i krajowym i opierać się na spójnych ramach prawnych ochrony danych zapewniających prawnie wiążące standardy ochrony danych osobowych na szczeblu UE;

22. zdecydowanie zachęca do lepszej wymiany informacji między organami ścigania w państwach członkowskich i agencjami UE; podkreśla konieczność dodatkowego usprawnienia, wzmocnienia i przyspieszenia globalnej wymiany informacji na temat ścigania przestępstw; apeluje o skuteczniejszą współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i krajami trzecimi poprzez wykorzystanie takich wartościowych istniejących instrumentów, jak wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, program śledzenia środków finansowych należących do terrorystów i umowy dotyczące rejestru nazwisk pasażerów (PNR), a także o szybsze i skuteczniejsze dzielenie się odnośnymi danymi i informacjami, z zastrzeżeniem właściwej ochrony danych i prywatności;

23. wzywa Komisję i Radę do przeprowadzenia kompleksowej oceny przyjętych w UE środków zwalczania terroryzmu i środków w nimi powiązanych, w szczególności pod kątem ich wdrażania w państwach członkowskich w ich systemach prawnych i w praktyce, a także zakresu, w jakim państwa członkowskie współpracują z agencjami UE w omawianym obszarze, zwłaszcza z Europolem i Eurojustem, jak również do przeprowadzenia odpowiedniej oceny pozostających jeszcze niedociągnięć, z wykorzystaniem procedury określonej w art. 70 TFUE, oraz do opublikowania tej oceny razem z europejskim programem działań na rzecz bezpieczeństwa;

24. podkreśla, że agencje europejskie i krajowe organy ścigania muszą zwalczać główne źródła dochodów organizacji terrorystycznych, w tym uniemożliwić pranie pieniędzy, handel ludźmi i nielegalny handel bronią; wzywa w tym zakresie do pełnego wdrożenia prawodawstwa UE w tej dziedzinie w celu przyjęcia podejścia skoordynowanego na poziomie unijnym; wyraża zaniepokojenie doniesieniami, że państwa członkowskie przekazują Europolowi i Eurojustowi tylko 50 % posiadanych przez nie informacji dotyczących terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;

25. zachęca państwa członkowskie, aby lepiej wykorzystywały jedyne w swoim rodzaju zdolności Europolu, dopilnowując, aby jednostki krajowe bardziej systematycznie i rutynowo przekazywały Europolowi istotne informacje; ponadto opowiada się za stworzeniem w Europolu europejskiej platformy przeciwdziałania terroryzmowi, aby zmaksymalizować jego zdolności operacyjne, techniczne i w zakresie wymiany informacji wywiadowczych;

26. podkreśla konieczność zwiększenia skuteczności i koordynacji reakcji prawnokarnej za pośrednictwem Eurojustu, zharmonizowania w skali UE kryminalizacji przestępstw związanych z zagranicznymi bojownikami, aby zapewnić ramy prawne i ułatwić współpracę transgraniczną, konieczność unikania luk w ściganiu przestępstw oraz zajęcia się praktycznymi i prawnymi problemami w związku z gromadzeniem i dopuszczalnością dowodów w sprawach dotyczących terroryzmu w drodze aktualizacji decyzji ramowej 2008/919/WSiSW;

27. wzywa do wzmocnienia demokratycznego i sądowego nadzoru nad polityką zwalczania terroryzmu i działaniami służb wywiadowczych w obrębie UE pod w pełni niezależną demokratyczną kontrolą i nalega na fakt, że współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa powinna być całkowicie zgodna z prawem międzynarodowym;

Przyjęcie strategii zewnętrznej UE na rzecz walki z międzynarodowym terroryzmem

28. wzywa UE, aby aktywnie propagowała globalne partnerstwo przeciwko terroryzmowi i współpracowała ściśle z podmiotami regionalnymi, takimi jak Unia Afrykańska, Rada Współpracy Państw Zatoki i Liga Państw Arabskich, w szczególności z państwami graniczącymi z Syrią i Irakiem oraz krajami, które poważnie ucierpiały wskutek tego konfliktu, takimi jak Jordania, Liban i Turcja, a także z Organizacją Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza jej Komitetem Antyterrorystycznym; apeluje w tym względzie o wzmocniony dialog między ekspertami ds. rozwoju i bezpieczeństwa z UE i wspomnianych krajów;

Środa, 11 lutego 2015 r.

29. podkreśla w szczególności, że UE, jej państwa członkowskie i kraje partnerskie muszą opierać strategię przeciwdziałania terroryzmowi międzynarodowemu na zasadzie praworządności i poszanowania praw podstawowych; podkreśla ponadto, że działania zewnętrzne UE na rzecz zwalczania międzynarodowego terroryzmu powinny mieć przede wszystkim na celu zapobieganie i przeciwdziałanie terroryzmowi oraz ściganie za terroryzm;

30. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do przyjęcia unijnej strategii zewnętrznej na rzecz zwalczania międzynarodowego terroryzmu, żeby przeciwdziałać źródłom międzynarodowego terroryzmu i podnosić kwestię zwalczania terroryzmu; wzywa Komisję i ESDZ, by opracowały strategię współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie walki z terroryzmem, zapewniając jednocześnie przestrzeganie międzynarodowych uregulowań dotyczących praw człowieka;

31. wzywa UE do zmiany strategii dotyczącej południowego regionu Morza Śródziemnego (w ramach trwającego przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa) oraz do skupienia się na wspieraniu krajów i podmiotów rzeczywiście opowiadających się za wspólnymi wartościami i reformami;

32. podkreśla konieczność skupienia się na zapobieganiu i przeciwdziałaniu radykalizacji w planach działań i dialogach politycznych z udziałem UE i krajów partnerskich, w tym poprzez zacieśnienie współpracy międzynarodowej, wykorzystywanie istniejących programów i zdolności, i współpracę z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego w krajach będących przedmiotem zainteresowania, jeśli chodzi o zwalczanie terroryzmu i radykalnej propagandy szerzonej w internecie i innych środkach łączności;

33. podkreśla, że wszechstronna strategia UE dotycząca środków zwalczania terroryzmu musi również w pełni wykorzystywać unijne strategie w zakresie w polityki zagranicznej i rozwoju w celu zwalczania ubóstwa, dyskryminacji i marginalizacji, walki z korupcją i propagowania dobrych rządów oraz zapobiegania konfliktom i rozwiązywania ich, gdyż wszystkie te zjawiska przyczyniają się do marginalizacji niektórych grup i warstw społeczeństwa, a tym samym czynią je bardziej podatnymi na propagandę grup ekstremistycznych;

o

o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0033

Przedłużenie mandatu Forum Zarządzania Internetem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie przedłużenia mandatu Forum Zarządzania Internetem (2015/2526(RSP))

(2016/C 310/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swą rezolucję z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie europejskiego społeczeństwa informacyjnego na rzecz wzrostu i zatrudnienia ⁽²⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie drugiego Forum Zarządzania Internetem ⁽³⁾,
 - uwzględniając deklarację zasad oraz plan działań Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego, przyjęte w Genewie w dniu 12 grudnia 2003 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ku globalnemu partnerstwu w społeczeństwie informacyjnym: Przełożenie zasad genewskich na działania” (COM(2004)0480),
 - uwzględniając zobowiązanie z Tunisu i program na rzecz społeczeństwa informacyjnego, przyjęte w dniu 18 listopada 2005 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji wydany po Światowym Szczycie Społeczeństwa Informacyjnego w 2006 r. (COM(2006)0181),
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania internetem: kolejne działania ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając oświadczenie z konferencji wielostronnej NETmundial, wydane w dniu 24 kwietnia 2014 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka wobec internetu i zarządzanie internetem –rola Europy w kształtowaniu przyszłości zarządzania internetem” (COM(2014)0072),
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wydane przez delegację UE na Forum Zarządzania Internetem, które odbyło się w dniach 2–5 września 2014 r. w Stambule,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Forum Zarządzania Internetem ma na celu wykonywanie mandatu udzielonego mu przez Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego w odniesieniu do zwoływania forów dialogu na rzecz demokratycznej, przejrzystej i pluralistycznej polityki;
- B. mając na uwadze, że główna rola i funkcja Forum Zarządzania Internetem polega na omawianiu szerokiego spektrum spraw dotyczących zarządzania internetem, a w stosownych przypadkach – na wydawaniu zaleceń dla społeczności międzynarodowej;
- C. mając na uwadze, że w dniu 20 grudnia 2010 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ podjęło decyzję o przedłużeniu mandatu Forum Zarządzania Internetem na kolejne pięć lat;
- D. mając na uwadze, że dyskusje w sprawie dalszego przedłużenia mandatu Forum odbędą się na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w 2015 r. i wtedy również podjęta zostanie decyzja w tej sprawie;
- E. mając na uwadze, że Parlament wysłał delegację ad hoc na Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego w 2005 r. i na wszystkie kolejne doroczne posiedzenia tego szczytu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 133 E z 8.6.2006, s. 140.

⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 133.

⁽³⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 80.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 33.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- F. mając na uwadze, że wysłane przez Parlament delegacje ad hoc we współpracy z państwami członkowskimi i Komisją odegrały kluczową rolę w propagowaniu wartości europejskich oraz w stosunkach z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielami parlamentów krajowych uczestniczącymi w tych wydarzeniach;
- G. mając na uwadze, że na dziewiątym Forum Zarządzania Internetem, które odbyło się we wrześniu 2014 r. pod hasłem „Łączyć kontynenty z myślą o silniejszym wielostronnym zarządzaniu internetem”, priorytetami Unii Europejskiej były: poprawa dostępu do internetu na całym świecie, utrzymanie światowego, otwartego i wspólnego charakteru internetu, pozbawiony dyskryminacji dostęp do wiedzy, poprawa rozliczalności i przejrzystości w wielostronnym modelu zarządzania internetem, odrzucenie idei sprawowania przez państwo kontroli nad internetem, uznanie, że nasze podstawowe wolności i prawa człowieka są niezbywalne i nienaruszalne i muszą być chronione w internecie;
- H. mając na uwadze, że w dniu 27 listopada 2014 r. ministrowie państw członkowskich UE ds. transportu, telekomunikacji i energii zatwierdzili konkluzje Rady, w których podkreślono, że UE powinna zająć skoordynowane stanowisko w sprawie zarządzania internetem oraz wspierać umacnianie Forum Zarządzania Internetem jako platformy wielostronnej;
- I. mając na uwadze, że w marcu 2014 r. Krajowa Administracja Telekomunikacji i Informacji (NTIA) Departamentu Handlu USA ogłosiła zamiar przekazania zadań internetowego organu rejestracyjnego IANA (Internet Assigned Numbers Authority) w zakresie nadzoru internetu globalnej wspólnocie wielostronnej przed wygaśnięciem bieżącej umowy pomiędzy NTIA a Internetową Korporacją ds. Nadanych Nazw i Numerów (ICANN) (wrzesień 2015 r.); mając na uwadze, że wspomniane przekazanie zadań wymaga znalezienia na czas wyważonego rozwiązania, które pozwoli na stworzenie systemu odpornego na przechwytywanie danych i manipulowanie nimi, a tym samym zapewniającego stabilność internetu;
- J. mając na uwadze, że w kwietniu 2014 r. na światowej konferencji wielostronnej NETmundial w sprawie przyszłości zarządzania internetem opracowano szereg zasad dotyczących zarządzania internetem, a także plan działania w zakresie rozwoju ekosystemu internetowego w przyszłości;
- K. mając na uwadze, że przewiduje się, iż wzrost związany z gospodarką internetową w UE wyniesie prawie 11 %, a spodziewany udział tej gospodarki w PKB wzrośnie z 3,8 % w 2010 r. do 5,7 % w 2016 r.;
- L. mając na uwadze, że internet jest podstawowym filarem jednolitego rynku cyfrowego i wspiera m.in. innowacyjność, wzrost gospodarczy, handel, demokrację, różnorodność kulturową i prawa człowieka;
- M. mając na uwadze, że w otwartym internecie powinny obowiązywać wszystkie prawa i wolności, z których obywatele korzystają poza internetem;
1. wzywa Zgromadzenie Ogólne ONZ do przedłużenia mandatu Forum Zarządzania Internetem, zwiększenia dostępnych mu zasobów i utrzymania wielostronnego modelu zarządzania internetem;
 2. uważa, że chociaż Forum nie przyjmie formalnych konkluzji, Unia Europejska jest odpowiedzialna za wspieranie związanego z nim procesu i za podjęcie kwestii wpływu tej wymiany poglądów w dyskusjach politycznych, ponieważ cały ten proces stanowi pozytywne i konkretne ramy kształtujące przyszłość internetu w oparciu o wielostronne podejście;
 3. wzywa zainteresowane państwa członkowskie i instytucje UE, aby nadały Forum Zarządzania Internetem priorytetowe miejsce w swych programach działania, a także aby nadal wspierały Forum i jego sekretariat finansowo, przyczyniając się do rozwoju skutecznej i niezależnej organizacji, zdolnej wypełniać swe zadania i przyczyniać się do ewolucji modelu zarządzania internetem;
 4. podkreśla, że Parlament reprezentowany przez liczną delegację powinien w dalszym ciągu brać udział w przyszłych posiedzeniach Forum, aby wraz z państwami członkowskimi i Komisją skutecznie przyczynić się do opracowania spójnego i wszechstronnego podejścia UE;

Środa, 11 lutego 2015 r.

5. podkreśla konieczność poprawy dostępu do internetu na całym świecie oraz zwraca uwagę, że Forum Zarządzania Internetem powinno być w jeszcze większym stopniu otwarte na udział wszystkich zainteresowanych stron;
 6. podkreśla, że stanowczo opowiada się za wielostronnym modelem zarządzania internetem; wzywa państwa członkowskie, Komisję i wszystkie zainteresowane strony do dalszego wzmacniania trwałości tego modelu poprzez sprawianie, by podmioty i procesy na poziomie krajowym, regionalnym i międzynarodowym były bardziej otwarte na udział różnych zainteresowanych stron, przejrzyste i rozliczalne;
 7. zwraca uwagę na znaczenie dokończenia globalizacji podstawowych funkcji internetu i jego organizacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd USA w marcu 2014 r. zobowiązał się do przeniesienia nadzoru nad zadaniami IANA; podkreśla znaczenie pełnej rozliczalności i przejrzystości ICANN;
 8. zaznacza, że ustalono ścisły termin ukończenia negocjacji na temat funkcji IANA, które przyniosą długotrwałe rozwiązanie zapewniające stabilność i bezpieczeństwo internetu, gdyż we wrześniu 2015 r. wygaśnie obecne porozumienie między ICANN a rządem USA dotyczące nadzoru nad funkcją IANA;
 9. wzywa państwa członkowskie i Komisję do większego zaangażowania we wspieranie terminowego zawarcia tego nowego porozumienia;
 10. wzywa zainteresowane instytucje UE do zaproponowania samej UE jako pierwszego międzynarodowego partnera ICANN jeżeli chodzi o funkcje IANA, a także nadanie jej – na równi z USA i innymi państwami – roli w zakresie potwierdzania zobowiązań aktualnie regulujących usługi IANA; uważa, że to ważny krok do zagwarantowania całkowitej neutralności ICANN;
 11. podkreśla, że z dotychczasowej owocnej wymiany poglądów prowadzonej w ramach Forum Zarządzania Internetem można już wyciągnąć wnioski i zastosować je w praktyce, w szczególności w zakresie regulacyjnych aspektów komunikacji elektronicznej oraz zagadnień z zakresu bezpieczeństwa danych i prywatności; uważa, że w ramach Forum potrzebne są dalsze dyskusje na temat kwestii związanych z bezpieczeństwem cybernetycznym i cyberprzestępczością, począwszy od rozwiązań poprawiających bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej, a skończywszy na zapewnieniu osobom prywatnym i małym przedsiębiorstwom właściwych narzędzi do bezpiecznej komunikacji, a mianowicie uwierzytelniania elektronicznego oraz szyfrowania; zwraca uwagę na potrzebę zabezpieczenia otwartego i niezależnego internetu jako światowego i wspólnego zasobu, a także pozbawionego dyskryminacji dostępu do wiedzy w przyszłości, w oparciu o inicjatywy podejmowane przez zainteresowane strony oraz o ich potrzeby, a także o wolność słowa;
 12. podkreśla, że dalsze starania mające na celu zapewnienie ochrony prawnej neutralności sieci mają podstawowe znaczenie, jako warunek niezbędny do zagwarantowania wolności słowa i swobody dostępu do informacji, które przyczynią się do stymulowania wzrostu i powstawania miejsc pracy dzięki rozwojowi związanych z internetem innowacji i możliwości dla przedsiębiorstw, a także dzięki propagowaniu i ochronie różnorodności kulturowej i językowej;
 13. podkreśla, że podstawowe wolności i prawa człowieka są niezbywalne i nienaruszalne oraz muszą być chronione tak w internecie, jak i poza nim; ubolewa, że w niektórych państwach odejmuje się próby ograniczania dostępu obywateli do światowej łączności internetowej poprzez cenzurę oraz inne ograniczenia; zdecydowanie odrzuca ideę sprawowania przez państwo kontroli nad internetem oraz inwigilacji internetu na masową skalę;
 14. podkreśla gospodarcze i społeczne znaczenie prawa do ochrony prywatności w internecie oraz zachowania przez użytkowników kontroli nad własnymi danymi osobowymi; uważa, że takie prawa mają podstawowe znaczenie dla demokracji, otwartości i neutralności internetu oraz dla równych warunków działania przedsiębiorstw w internecie;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, państwom członkowskim i parlamentom krajowym.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0034

Oznaczenie kraju pochodzenia mięsa w przetworzonych produktach żywnościowych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie oznaczania kraju pochodzenia mięsa w przetworzonej żywności (2014/2875(RSP))**

(2016/C 310/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności), a w szczególności art. 26 ust. 6 i 7 tego rozporządzenia,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące obowiązkowego podawania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik (COM(2013)0755) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji z dnia 17 grudnia 2013 r. pt. „Oznaczanie pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik: postawa konsumentów, analiza możliwych scenariuszy i skutków” (SWD(2013)0437),
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie wyżej wspomnianego rozporządzenia wykonawczego Komisji z dnia 13 grudnia 2013 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie kryzysu żywnościowego, oszustw w łańcuchu dostaw żywności i nadzoru nad nimi⁽⁴⁾,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie oznaczania kraju pochodzenia mięsa w przetworzonej żywności (O-000091/2014 – B8-0101/2015),
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 26 ust. 6 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności stanowi, iż do dnia 13 grudnia 2013 r. Komisja przedstawi Parlamentowi i Radzie sprawozdanie na temat obowiązku wskazania kraju lub miejsca pochodzenia w odniesieniu do mięsa wykorzystywanego jako składnik;
- B. mając na uwadze, że art. 26 ust. 7 wyżej wspomnianego rozporządzenia stanowi, iż sprawozdanie to musi m.in. uwzględnić potrzebę uzyskania informacji przez konsumenta, wykonalność obowiązku wskazania kraju lub miejsca pochodzenia oraz analizę kosztów i korzyści z wprowadzenia takich środków; mając na uwadze, że w dalszej części ustępu jest mowa o tym, że Komisja może dołączyć do tych sprawozdań wnioski mające na celu zmianę odpowiednich przepisów UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 19.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0096.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0011.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- C. mając na uwadze, że dnia 17 grudnia 2013 r. Komisja opublikowała zgodnie z planem swoje sprawozdanie dotyczące obowiązkowego podawania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Oznaczenie pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik: postawa konsumentów, analiza możliwych scenariuszy i skutków”;
- D. mając na uwadze, że szacuje się, iż w zależności od państwa członkowskiego 30–50 % mięsa pochodzącego z uboju przetwarza się na składniki mięsne środków spożywczych, najczęściej na mięso mielone, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne;
- E. mając na uwadze, że Komisja jeszcze nie przedstawiła wniosków ustawodawczych w następstwie sprawozdania i podsumowała, że na podstawie debaty w Parlamencie i Radzie podejmie dalsze odpowiednie kroki;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z wyżej wspomnianym sprawozdaniem Komisji w sprawie obowiązkowego podawania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik, istniejące w UE systemy identyfikowalności nie są odpowiednie, by przekazywać informacje o pochodzeniu w ramach całego łańcucha żywnościowego;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności należy oznaczać kraj lub miejsce pochodzenia w przypadku, gdy zaniechanie ich wskazania mogłoby wprowadzać w błąd konsumenta co do rzeczywistego kraju lub miejsca pochodzenia żywności, w szczególności gdyby informacje towarzyszące żywności lub etykieta jako całość mogły sugerować, że żywność pochodzi z innego miejsca lub kraju;
- H. mając na uwadze, że z oceny skutków, której wyniki były pozytywne dla rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, wynikało, iż dla konsumentów w całej UE pochodzenie mięsa wydaje się mieć pierwszorzędne znaczenie ⁽¹⁾;
- I. mając na uwadze, że z sondażu przeprowadzonego w 2013 r. wśród konsumentów przez konsorcjum ds. oceny łańcucha żywnościowego wynika, iż oznaczanie pochodzenia żywności zawierającej mięso cieszy się największym zainteresowaniem spośród różnych kategorii produktów żywnościowych, których dotyczył ten sondaż; mając na uwadze, że z dokładniejszej analizy wyników sondażu dotyczących różnych rodzajów produktów przetworzonych zawierających mięso wynika, że ponad 90 % badanych konsumentów uważa oznaczanie pochodzenia za ważne;
1. zauważa, że wskazywanie pochodzenia w przypadku nieprzetworzonej wołowiny i produktów z wołowiny stało się obowiązkowe w wyniku kryzysu związanego z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w UE ⁽²⁾, a od dnia 1 stycznia 2002 r. obowiązują unijne przepisy dotyczące etykietowania wołowiny; zauważa, że wspomniane wymogi dotyczące etykietowania obejmują już wskazywanie miejsca urodzenia, hodowli i uboju;
 2. uważa, że wyżej wspomniane wymogi mające zastosowanie do nieprzetworzonej wołowiny i produktów z wołowiny rozbudziły oczekiwania konsumentów co do podawania informacji dotyczących pochodzenia innych rodzajów mięsa świeżego powszechnie spożywanego w UE oraz mięsa wykorzystywanego jako składnik żywności przetworzonej;
 3. zauważa, że w motywie 31 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności podkreślono, iż pochodzenie mięsa ma pierwszorzędne znaczenie dla konsumentów i że w związku z tym oczekują, że będą należycie informowani o kraju pochodzenia mięsa; zwraca ponadto uwagę, że w motywie 31 jest mowa o tym, że obowiązkowe wymogi dotyczące etykietowania powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności oraz obciążenia administracyjne dla podmiotów działających na rynku spożywczym i organów wykonawczych;

⁽¹⁾ Zob. dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. towarzyszący wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności – sprawozdanie z oceny skutków poświęcone ogólnym kwestiom związanym ze znakowaniem żywności (SEC(2008)0092).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące znakowania wołowiny i produktów z wołowiny, a także uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

Środa, 11 lutego 2015 r.

4. podkreśla, że 90 % przedsiębiorstw w sektorze przetwórstwa mięsa to MŚP; podkreśla szczególną rolę MŚP w generowaniu wzrostu i tworzeniu miejsc pracy, ich wkład w konkurencyjną gospodarkę europejską oraz zaangażowanie na rzecz wysokiej jakości bezpiecznej żywności; uważa, że zapewnienie podmiotom równych warunków działania w tym sektorze ma kluczowe znaczenie;
5. ponownie wyraża zaniepokojenie potencjalnym wpływem fałszowania żywności na bezpieczeństwo żywnościowe, zdrowie konsumentów, zaufanie konsumentów, funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności i stabilność cen produktów rolniczych oraz podkreśla znaczenie priorytetowego potraktowania problemu fałszowania żywności oraz szybkiego przywrócenia dzięki temu zaufania konsumentów europejskich;
6. uważa, że samo oznaczanie kraju lub miejsca pochodzenia mięsa i produktów mięsnych nie zapobiega fałszowaniu, ale że rygorystyczny system identyfikowalności przyczyni się do wykrywania ewentualnych naruszeń przepisów i do podejmowania przeciwko nim działań; zauważa, że ostatnie skandale związane z żywnością, w tym nieuczciwe zastępowanie wołowiny koniną, pokazały, że konsumenci pragną surowszych przepisów dotyczących przeznaczonych dla nich informacji i identyfikowalności produktów; zwraca uwagę, że bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące identyfikowalności umożliwiłyby władzom skuteczniejsze dochodzenie w przypadkach fałszowania żywności;
7. podkreśla, jak ważne jest uwzględnienie mięsa końskiego w kontekście mięsa wykorzystywanego jako składnik żywności przetworzonej oprócz mięsa wołowego, wieprzowego, baraniego, koziego i drobiowego, gdyż stanowi ono znaczną część mięsa stosowanego w przetworzonej żywności;
8. podkreśla ponadto, że w swoim sprawozdaniu Komisja sama przyznaje, że ponad 90 % badanych konsumentów uważa wskazywanie pochodzenia mięsa na przetworzonych produktach spożywczych za istotne⁽¹⁾; stwierdza, że jest to jeden z kilku czynników mogących mieć wpływ na zachowanie konsumentów;
9. uważa, że oznaczanie miejsca pochodzenia mięsa wykorzystywanego jako składnik produktów spożywczych przyczyni się do zapewnienia lepszej identyfikacji w obrębie łańcucha dostaw żywności, do stabilniejszych relacji między dostawcami mięsa a podmiotami je przetwarzającymi oraz do postępowania z większą starannością przy wyborze dostawców i produktów przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze;
10. uważa, że oznaczanie żywności powinno uwzględniać przejrzystość informacji i ich czytelność dla konsumentów, umożliwiając jednocześnie europejskim przedsiębiorstwom rentowną działalność na korzystnych dla siły nabywczej konsumentów warunkach;
11. zwraca uwagę, że jeśli chodzi o skutki cenowe, wyniki badania przeprowadzonego przez francuską organizację konsumentką dalece odbiegają od zawartych w sprawozdaniu Komisji danych dotyczących kosztów wprowadzenia oznaczania kraju pochodzenia; zaleca, by dogłębniej zbadać tę kwestię po to, aby uzyskać jaśniejszy obraz ewentualnych skutków cenowych, pod warunkiem że taka analiza zostanie przeprowadzona w powiązaniu z organizacjami konsumentkimi i nie spowoduje opóźnień w przygotowaniu wniosków ustawodawczych;
12. zwraca uwagę, że od kwietnia 2015 r. oznaczanie kraju pochodzenia stanie się obowiązkowe w przypadku nieprzetworzonego mięsa wieprzowego, baraniego, koziego i drobiowego; zauważa, że należy to uwzględnić w ocenie kosztów związanych z informowaniem o miejscu pochodzenia w przypadku tych rodzajów mięsa stosowanych jako składnik;
13. zwraca uwagę, że obecna praktyka dobrowolnego informowania o miejscu pochodzeniu może wprowadzać konsumentów w błąd;
14. wzywa Komisję do dokonania przeglądu tego rodzaju dobrowolnych systemów oznaczania miejsca pochodzenia oraz do zaproponowania jasnych, spójnych, zharmonizowanych i dających się egzekwować przepisów, które miałyby zastosowanie w przypadku, gdy producenci podejmują decyzję o dobrowolnym wskazywaniu miejsca pochodzenia;
15. zauważa ponadto, że choć według informacji zawartych w sprawozdaniu Komisji wprowadzenie wymogu oznaczania miejsca pochodzenia na zasadzie „państwo UE/państwo nienależące do UE” byłoby mniej kosztowne, z przeprowadzonego przez Europejską Organizację Konsumentów (BEUC) badania wynika, że takie rozwiązanie nie zostałoby zaakceptowane przez konsumentów⁽²⁾;

⁽¹⁾ COM(2013)0755, s. 7.

⁽²⁾ <http://www.beuc.org/publications/2013-00043-01-e.pdf>

Środa, 11 lutego 2015 r.

16. uważa, że Komisja powinna dogłębniej zbadać (już znacznie rozpowszechnioną) praktykę niektórych europejskich detalistów i producentów polegającą na oznaczaniu miejsca pochodzenia mięsa w przetworzonej żywności i przedstawić wyniki tej analizy;
 17. ponawia swój apel do Komisji o podjęcie wszelkich niezbędnych działań, by zapobieganie fałszowaniu żywności i jego zwalczanie stało się integralną częścią polityki UE oraz by zaradzić strukturalnym słabościom w obrębie całego łańcucha dostaw żywności, zwłaszcza poprzez zwiększenie częstotliwości kontroli i ich nasilenie;
 18. nalega, by Komisja przyjęła akt wykonawczy dotyczący stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, który to artykuł odnosi się do wskazywania kraju pochodzenia głównych składników, jeżeli kraj ten nie jest tożsamy z krajem pochodzenia produktu spożywczego;
 19. nalega, by Komisja przedstawiła w następstwie swojego sprawozdania wnioski ustawodawcze, których celem będzie wprowadzenie obowiązku wskazywania pochodzenia mięsa zawartego w przetworzonej żywności w celu zagwarantowania większej przejrzystości w ramach łańcucha żywnościowego oraz lepszego informowania europejskich konsumentów, przy uwzględnieniu oceny skutków oraz unikając nadmiernych kosztów i obciążeń administracyjnych;
 20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0035

Prace Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. z prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE (2014/2154(INI))**

(2016/C 310/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾ („umowa z Kotonu”) i zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾, a po raz drugi w Wagadugu dnia 22 czerwca 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy zmieniającej po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Regulamin Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE (WZP), przyjęty w dniu 3 kwietnia 2003 r. ⁽⁵⁾, ostatnio zmieniony w Addis Abebie (Etiopia) dnia 27 listopada 2013 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie przygotowania wieloletnich ram finansowych dotyczących finansowania współpracy UE na rzecz państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz krajów i terytoriów zamorskich na lata 2014–2020 (11. Europejski Fundusz Rozwoju) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2012 ⁽¹⁰⁾ oraz decyzję z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2012 ⁽¹¹⁾, a także rezolucję Parlamentu z dnia 3 kwietnia 2014 r. zawierającą uwagi, które stanowią integralną część decyzji Parlamentu w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju na rok budżetowy 2012 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucje przyjęte przez WZP dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie: przestrzegania praworządności oraz znaczenia bezstronnego i niezależnego sądownictwa; współpracy południe-południe i współpracy trójstronnej: szanse i wyzwania dla państw AKP, skutków społecznych i środowiskowych pasterstwa w państwach AKP oraz bezpieczeństwa w regionie Wielkich Jezior,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0273.⁽⁵⁾ Dz.U. C 231 z 26.9.2003, s. 68.⁽⁶⁾ Dz.U. C 64 z 4.3.2014, s. 38.⁽⁷⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0571.⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0076.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 266 z 5.9.2014, s. 145.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 266 z 5.9.2014, s. 158.⁽¹²⁾ Dz.U. L 266 z 5.9.2014, s. 147.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- uwzględniając rezolucje przyjęte przez WZP dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie: zagrożenia dla demokracji i stabilności politycznej w krajach AKP spowodowanego ponownie puczami wojskowymi oraz w sprawie roli społeczności międzynarodowej; umów o partnerstwie gospodarczym – dalsze kroki; zasobów ludzkich w sektorze opieki zdrowotnej w krajach AKP; sytuacji w Republice Gwinei i sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
 - uwzględniając rezolucje przyjęte przez WZP dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie: kryzysu politycznego i humanitarnego w Somalii: wyzwania stojące przed Unią Europejską i grupą AKP; przedsiębiorczości opartej na technologiach informacyjno-komunikacyjnych i jej wpływu na rozwój państw AKP; a także znaczenia dostępu do energii dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego i osiągnięcia milenijnych celów rozwoju,
 - uwzględniając rezolucje przyjęte przez WZP dnia 30 maja 2012 r. w sprawie: politycznego wpływu konfliktu libijskiego na państwa sąsiednie AKP i UE; zmienności cenowej, funkcjonowania światowych rynków produktów rolnych i ich wpływu na bezpieczeństwo żywnościowe w państwach AKP; a także skutków społecznych i środowiskowych górnictwa w państwach AKP,
 - uwzględniając komunikat przyjęty w dniu 19 lipca 2013 r. w Abudży (Nigeria) na regionalnym posiedzeniu WZP w Afryce Zachodniej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat przyjęty dnia 16 lutego 2013 r. w Santo Domingo (Republika Dominikańska) na regionalnym posiedzeniu WZP na Karaibach ⁽²⁾,
 - uwzględniając komunikat przyjęty w dniu 20 lipca 2012 r. w Apii (Samoa) na regionalnym posiedzeniu WZP w regionie Pacyfiku ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat przyjęty w dniu 24 lutego 2012 r. w Lusace (Zambia) na regionalnym posiedzeniu WZP w Afryce Południowej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając przyjęty dnia 19 czerwca 2013 r. kodeks postępowania członków Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE uczestniczących w misjach obserwacji wyborów,
 - uwzględniając Deklarację Milenijną ONZ z dnia 18 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju (MDG) jako cele uzgodnione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A8-0012/2015),
- A. mając na uwadze, że WZP AKP-UE ma szczególny status, gdyż stanowi jedyne wielostronne międzyparlamentarne zgromadzenie ustanowione na mocy umowy międzynarodowej, tj. umowy z Kotonu;
- B. mając na uwadze ewolucję WZP w kierunku rzeczywistego zgromadzenia parlamentarnego, dającego okazję do otwartej i szczerzej dyskusji na tematy kluczowe dla współpracy na rzecz rozwoju, a także mając na uwadze fakt, że WZP przyczynia się znacznie do partnerstwa na równych warunkach między państwami AKP i UE;
- C. mając na uwadze, że głównym celem umowy z Kotonu zawartej między członkami grupy państw AKP a UE jest zmniejszenie i docelowo likwidacja ubóstwa; mając na uwadze, że współpraca powinna przyczyniać się także do zrównoważonego rozwoju gospodarczego, który jest podstawą trwałego pokoju i bezpieczeństwa oraz demokratycznej i politycznej stabilności w państwach AKP;

⁽¹⁾ APP 101.509.

⁽²⁾ APP 101.351.

⁽³⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_samoa/pdf/apia_communique_fin_en.pdf

⁽⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_lusaka/pdf/lusaka_communique_final_en.pdf

Środa, 11 lutego 2015 r.

- D. mając na uwadze, że w 2013 r. zorganizowano następujące wyjazdy w celach informacyjnych: do Mali, aby lepiej zrozumieć niestabilną sytuację w tym kraju; do Liberii, aby przyczynić się do dialogu politycznego zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu; na Haiti, aby ocenić przebieg odbudowy kraju i sytuację polityczną;
- E. mając na uwadze, że przyjęcie przez Zgromadzenie kodeksu postępowania członków uczestniczących w misjach obserwacji wyborów przyniosło nowe możliwości, przedstawiające dodatkową wartość, co pokazały wspólne wyjazdy WZP na wybory prezydenckie w Mali oraz na wybory parlamentarne i drugą turę wyborów prezydenckich na Madagaskarze;
- F. mając na uwadze, że dokonany w 2010 r. przegląd umowy z Kotonu umocnił rolę WZP i jego wymiar regionalny;
- G. mając na uwadze, że WZP powinno działać z pełnym zaangażowaniem poprzez dialog polityczny, prowadzony zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu;
- H. mając na uwadze, że ważne byłoby utrzymywanie regularnego, opartego na rzeczowej analizie i nieformalnego dialogu z różnego rodzaju właściwymi podmiotami o charakterze oficjalnym i nieoficjalnym w kręgach związanych z AKP i UE (Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne, Rada AKP-UE, dialog z sektorem prywatnym w AKP-UE i ze społeczeństwem obywatelskim) oraz w innych kręgach, które nie są bezpośrednio zainteresowane AKP ani UE;
- I. mając na uwadze, że w latach 2003–2013 prawie wszystkie europejskie posiedzenia WZP zasadniczo odbywały się kolejno w państwach, które sprawowały rotacyjną prezydencję Rady Unii Europejskiej; mając na uwadze, że państwa sprawujące rotacyjną prezydencję są zobowiązane przestrzegać w tym zakresie zobowiązań umowy o partnerstwie z Kotonu;
- J. biorąc pod uwagę, że szybki rozwój krajów BRICS (Brazylia, Rosji, Indii, Chin i RPA), a także innych gospodarek wschodzących na szczeblu globalnym oraz w krajach i regionach AKP ma coraz większy wpływ na grupę państw AKP i obecne stosunki między AKP a UE;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z przyjętymi przez Prezydium Parlamentu Europejskiego nowymi przepisami dotyczącymi podróży akredytowanych asystentów parlamentarnych, nie mogą oni już towarzyszyć posłom podczas posiedzeń plenarnych WZP, co istotnie wpływa na prace parlamentarne;
1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że WZP jako jedna ze wspólnych instytucji na mocy umowy z Kotonu stale dba o zapewnienie ram do otwartego, demokratycznego i głębokiego dialogu między posłami do Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystami z państw AKP na temat wykonywania powyższej umowy, w tym nadzorowania współpracy na rzecz rozwoju w ramach EFR oraz zawierania i wdrażania umów o partnerstwie gospodarczym; przyjmuje z zadowoleniem, że WZP może pełnić rolę forum do szczerej i otwartej dyskusji na trudne i kontrowersyjne tematy; apeluje zatem o to, aby przyszła umowa, która zastąpi umowę z Kotonu, zawierała wyraźne zapisy dotyczące niedyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, czego wielokrotnie domagał się Parlament Europejski;
 2. podkreśla konieczność wzmocnienia dialogu politycznego i podkreśla w związku z tym rolę WZP w promowaniu i obronie zasad, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu, a w szczególności zasady dobrej administracji;
 3. zwraca uwagę na dodatkowe korzyści płynące z organizowania sesji plenarnych WZP w państwach członkowskich UE, które sprawują rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, oraz wyraża przekonanie, że zasada rotacji powinna zostać utrzymana w przyszłości; wyraża ubolewanie, że z powodu niesprzyjających okoliczności irlandzka prezydencja nie zdecydowała się zorganizować 25. sesji WZP; jednak gratuluje rządowi Danii decyzji o wyrażeniu zgody na organizację bardzo udanej 23. sesji w Horsens, gdzie obywatele Horsens i delegaci z AKP nawiązali kontakty kulturalne i edukacyjne; ubolewa z powodu braku zainteresowania organizacją posiedzeń WZP, który okazały niektóre z państw członkowskich UE sprawujące niegdyś lub mające sprawować w przyszłości rotacyjną prezydencję UE; zwraca się do wszystkich państw członkowskich UE sprawujących rotacyjną prezydencję Rady UE, wzywając je do większego zaangażowania w przygotowanie, organizację i przebieg sesji WZP;

Środa, 11 lutego 2015 r.

4. podkreśla wagę posiedzeń WZP, w tym posiedzeń komisji stałych, ale ubolewa nad faktem, że uczestniczyła w nich często nierównomierna liczba posłów z UE i AKP, i wyraża zaniepokojenie spadkiem liczby posłów do PE uczestniczących w posiedzeniach, zwłaszcza w czasie głosowań; zwraca uwagę, że bardziej zrównoważona liczba uczestników brała udział w wyjazdach, m.in. w spotkaniach regionalnych, i wyraża nadzieję, że w przyszłości tak samo będzie wyglądała frekwencja na posiedzeniach WZP w Brukseli;
5. przypomina o zobowiązaniu ustępującej wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, która zadeklarowała, że w trakcie posiedzeń Zgromadzenia Rada UE będzie reprezentowana na szczeblu ministerialnym, oraz wzywa przyszłą wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby dopełniła tego zobowiązania;
6. przypomina Radzie AKP-UE o obowiązku przedłożenia Zgromadzeniu rocznego sprawozdania dotyczącego wdrażania umowy z Kotonu, które powinno dotyczyć kwestii politycznych, społeczno-gospodarczych i związanych z wpływem na środowisko, a nie zawierać tylko podsumowanie odbytych posiedzeń;
7. przypomina, że na mocy art. 14 zmienionej umowy z Kotonu wspólne instytucje podejmują starania w celu zapewnienia koordynacji, spójności i komplementarności, a także skutecznego i obustronnego przepływu informacji; wyraża przekonanie, że podobnie jak przewodniczący Parlamentu Europejskiego otrzymuje zaproszenie na posiedzenia Rady Europejskiej, tak i dwóch wiceprzewodniczących WZP powinno mieć możliwość uczestnictwa w posiedzeniach Wspólnej Rady Ministrów AKP-UE; zwraca się do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel o dalsze pogłębianie istniejącej współpracy i dopilnowanie, aby WZP zostało zaproszone do uczestnictwa w kolejnym posiedzeniu Wspólnej Rady;
8. podkreśla kluczową rolę, którą parlamenty narodowe państw AKP, władze lokalne i podmioty niepubliczne spełniają na etapie przygotowawczym oraz przy kontrolowaniu krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych oraz wdrażaniu Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR); wzywa Komisję i rządy państw AKP, by wykazały się zaangażowaniem, przekazując we właściwym czasie wszystkie dostępne informacje parlamentom narodowym państw AKP i służąc im wsparciem przy sprawowaniu demokratycznej kontroli, w szczególności poprzez umacnianie ich potencjału w tym zakresie;
9. zwraca uwagę na prace grup roboczych Komisji Rozwoju Parlamentu Europejskiego w dziedzinie kontroli w kontekście oceny i monitorowania dokumentów programowych dla krajów i regionów AKP w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz zwraca się o wprowadzenie procedury sprawozdawczości względem członków WZP na temat wyników tego procesu;
10. gratuluje Prezydium WZP poszerzenia pola działalności poza same funkcje administracyjne i korzystania z posiedzeń Prezydium jako możliwości do dyskusji na tematy polityczne, co zostało osiągnięte dzięki wprowadzeniu do porządku obrad w Brukseli i Addis Abebie merytorycznych kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak „Przyszłość stosunków AKP-UE po roku 2020”; zachęca do stosowania tej praktyki w przyszłości;
11. wzywa Prezydium WZP do wypracowania bardziej strategicznego podejścia do programu prac zgromadzenia i kwestii wyboru sprawozdań przez jego komisje stałe, tak aby sprawozdania ściśle wiązały się ze strategicznymi celami WZP, a w szczególności stanowiły wkład do negocjacji w sprawie ram na rzecz rozwoju po roku 2015 oraz stosunków między UE a AKP po roku 2020;
12. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją polityczną i humanitarną w wielu państwach i regionach AKP, w tym wewnętrznymi i zewnętrznymi skutkami tej sytuacji na różnych płaszczyznach; deklaruje również solidarność z dotkniętą tymi wydarzeniami ludnością; wzywa WZP do dalszego monitorowania sytuacji w objętych kryzysem państwach AKP, zwrócenia szczególnej uwagi na przypadki niestabilności oraz zaapelowania do państw AKP i UE o prowadzenie skoordynowanych działań w celu zwalczenia epidemii wirusa ebola w Afryce Zachodniej;
13. z zadowoleniem zauważa coraz bardziej parlamentarny – a tym samym polityczny – charakter WZP, a także wzrost zaangażowania posłów i poprawę jakości debat, co pozwala WZP na znaczący wkład w rozwój partnerstwa AKP-UE; wzywa WZP do zintensyfikowania dialogu na temat praw człowieka, zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka ONZ i umową z Kotonu, a także do umieszczenia tego dialogu w porządku obrad jako punktu stałego;

Środa, 11 lutego 2015 r.

14. zwraca uwagę na fakt, że trwa dyskusja na temat stosunków AKP-UE po roku 2020 i nad przyszłością grupy AKP, oraz podkreśla, jak ważna jest rola, którą powinno w niej odegrać WZP; zaznacza w związku z tym, że niezależnie od ostatecznego wyniku tej dyskusji konieczny jest szeroko zakrojony, wzmocniony, wspólny nadzór parlamentarny; podkreśla, że przyszła umowa, która zastąpi umowę z Kotonu, powinna zawierać wyraźne zapisy dotyczące niedyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, czego wielokrotnie domagał się Parlament Europejski;

15. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie przyjęciem przepisów kryminalizujących homoseksualizm w niektórych państwach AKP oraz dyskusją na temat ich wprowadzenia; wzywa WZP do uwzględnienia tej kwestii w porządku debat; wzywa do umocnienia zasady przyjmowania klauzul dotyczących niepodlegających negocjacji praw człowieka i sankcji w przypadku ich naruszenia, m.in. w odniesieniu do dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną i tożsamość płciową oraz w stosunku do nosicieli wirusa HIV i chorób na AIDS;

16. uważa, że dyskusja na temat okresu po wygaśnięciu umowy z Kotonu powinna stanowić okazję do dokładnej analizy wad, ale także zalet obecnej umowy w odniesieniu do kwestii zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego w krajach AKP; uważa również, że w ramach przyszłych ustaleń między AKP a UE dotyczących współpracy na rzecz rozwoju, współpracy gospodarczej oraz handlu i inwestycji należy zadbać o to, aby żadne z państw AKP nie znalazło się w gorszej sytuacji;

17. wzywa Prezydium WZP do wyznaczenia dwóch stałych sprawozdawców z ramienia WZP ds. spójności polityki na rzecz rozwoju, którzy będą ściśle współpracować ze stałym sprawozdawcą Parlamentu Europejskiego ds. spójności polityki na rzecz rozwoju oraz dwa razy w roku sporządzać sprawozdanie na temat wdrożenia art. 12 nowej umowy z Kotonu;

18. podkreśla, jak ważne jest, aby jednocześnie z sesjami WZP AKP-UE przeprowadzane były spotkania z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego aktywnymi w odnośnych krajach, tak aby pobudzać szerszy sposób widzenia oraz wykorzystywać ich doświadczenie i działalność, kładąc nacisk na najlepsze wzorce, w celu zacieśniania więzi z tymi organizacjami;

19. domaga się, aby umowy o partnerstwie gospodarczym z krajami AKP służyły celom rozwojowym odzwierciedlającym zarówno krajowe, jak i regionalne interesy i potrzeby ludności krajów AKP w celu ograniczenia ubóstwa, osiągnięcia milenijnych celów rozwoju oraz przestrzegania podstawowych praw człowieka, w tym praw społeczno-gospodarczych, takich jak prawo do żywności lub prawo dostępu do podstawowych usług publicznych;

20. zwraca się do WZP UE-AKP o opracowanie wspólnego podejścia w kwestii określenia przyszłych ram na rzecz rozwoju po roku 2015; zachęca członków WZP do angażowania się w negocjacje w sprawie nowych celów zrównoważonego rozwoju;

21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w latach 2012 i 2013 odbyły się z powodzeniem posiedzenia regionalne przewidziane na mocy umowy z Kotonu i Regulaminu WZP; uznaje, że dzięki tym posiedzeniom dochodzi do rzeczywistej wymiany poglądów w kwestiach dotyczących regionów, w tym dotyczących zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania, integracji i współpracy regionalnej oraz negocjacji na temat umów o partnerstwie gospodarczym, które są zgodne z przepisami WTO; wyraża uznanie dla organizatorów udanych posiedzeń w Nigerii, Republice Dominikańskiej, Samoa i Zambii;

22. podkreśla znaczenie organizowanych podczas sesji WZP warsztatów, które są uzupełnieniem dyskusji prowadzonych w czasie posiedzeń plenarnych; zwraca się do Prezydium, które odpowiada za nadzór działań będących wynikiem rezolucji i decyzji przyjętych przez Zgromadzenie, aby umocniło swoją rolę i podejmowało działania wspólnie z przewodniczącym i sprawozdawcą odpowiedniej komisji stałej;

23. wyraża zadowolenie z udziału współprzewodniczącego WZP ze strony PE w nieoficjalnych posiedzeniach ministrów ds. rozwoju państw UE oraz w 7. szczycie szefów państw i rządów AKP;

24. wzywa Komisję, aby w dalszym ciągu z wyprzedzeniem przedkładała odpowiedzi pisemne na zgłaszane na każdej sesji Zgromadzenia pytania wymagające odpowiedzi ustnej;

Środa, 11 lutego 2015 r.

25. apeluje o ratyfikację zmienionej umowy z Kotonu do krajów, które jeszcze tego nie uczyniły;
 26. wyraża uznanie dla komisarza Andrisa Piebalgsa za jego ogromne zaangażowanie i istotny wkład w prace WZP;
 27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie AKP, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Prezydium WZP oraz rządów i parlamentom Danii, Surinamu, Irlandii i Etiopii.
-

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0036

Burundi: sprawa Boba Ruguriki**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie Burundi: sprawa Boba Ruguriki (2015/2561(RSP))**

(2016/C 310/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Burundi, zwłaszcza rezolucję z dnia 18 września 2014 r., dotyczącą w szczególności sprawy Pierre'a Clavera Mbonimpy ⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę z Kotonu,
 - uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie sytuacji w Burundi,
 - uwzględniając porozumienie z Aruszy w sprawie pokoju i pojednania,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie regionu Wielkich Jezior,
 - uwzględniając sprawozdania Biura ONZ w Burundi (BNUB),
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka i w sprawie wolności słowa, a także konkluzje Rady z czerwca 2014 r., w których zobowiązano się do intensywniejszych działań w kwestii obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,
 - uwzględniając opinię Krajowej Komisji Konsultacyjnej ds. Praw Człowieka z dnia 25 kwietnia 2013 r.,
 - uwzględniając oświadczenie delegatury UE w Burundi z dnia 10 września 2014 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 20 stycznia 2015 r. władze burundyjskie aresztowały i uwięziły obrońcę praw człowieka Boba Rugurikę, dyrektora Radio Publique Africaine (RPA), który odmówił ujawnienia źródeł informacji wykorzystanych w emitowanej przez jego rozgłośnię serii reportaży śledczych dotyczących morderstwa trzech włoskich zakonnic w podeszłym wieku: Lucii Pulici, Olgi Raschiatti i Bernadetty Boggian, do którego doszło we wrześniu 2014 r. w Kamenge, miejscowości leżącej na północ od Buzumbury;
- B. mając na uwadze, że w reportażach tych przedstawiono zarzuty współdziałania w tych zabójstwach wobec wyższych funkcjonariuszy wywiadu, którym dano możliwość skomentowania tych zarzutów przed emisją programu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0023.

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- C. mając na uwadze, że władze burundyjskie nie przedstawiły żadnych dowodów uzasadniających zatrzymanie Boba Ruguriki, stwierdziły jedynie, że przyczyną było „łamanie zasad solidarności społecznej, naruszenie zasady poufności śledztwa, udzielenie schronienia przestępcy i współudział w morderstwie”; mając na uwadze, że to aresztowanie wpisuje się w model ataków rządowych na wolność słowa, skierowanych przeciwko dziennikarzom, aktywistom i członkom partii politycznych; mając na uwadze, że w okresie przed wyborami, które odbędą się w Burundi w maju i czerwcu 2015 r., ataki te przybrały na sile;
- D. mając na uwadze, że międzynarodowe prawo praw człowieka, w tym Afrykańska karta praw człowieka i ludów oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (oba akty ratyfikowane przez Burundi), wyraźnie stwierdza, że tymczasowe aresztowanie powinno być oparte na wiarygodnych i umotywowanych prawnie zarzutach; mając na uwadze, że władze burundyjskie nie przedstawiły żadnych dowodów uzasadniających konieczność zatrzymania Boba Ruguriki;
- E. mając na uwadze, że nie jest to pierwsza próba powstrzymania przez rząd burundyjski mediów i organizacji praw człowieka przed publikacją danych szczególnie chronionych i informowaniem o domniemanych nadużyciach ze strony rządu; mając na uwadze, że pomimo nieustannych prześladowań dziennikarze nie zaprzestali gromadzenia materiałów dotyczących kontrowersyjnych spraw i informowania o nich, na przykład Pierre Claver Mbonimpa, czołowy obrońca praw człowieka, którego aresztowano w maju 2014 r. za komentarze wygłoszone na antenie Radio Publique Africaine, a później zwolniono, jednak bez wycofania zarzutów wobec niego;
- F. mając na uwadze, że w czerwcu 2013 r. Burundi przyjęło restrykcyjne prawo prasowe, które ogranicza wolności mediów i tematy, o których dziennikarze mają prawo informować, oraz przewiduje kary za relacje na takie tematy jak porządek publiczny i bezpieczeństwo; mając na uwadze, że burundyjski związek dziennikarzy zaskarżył te przepisy przed Wschodnioafrykańskim Trybunałem Sprawiedliwości;
- G. mając na uwadze, że przyjęcie szeregu restrykcyjnych ustaw przed wyborami w 2015 r., w tym ustawy o mediach w kwietniu 2013 r., jeszcze bardziej spotęgowało rozpoczęte w 2010 r. prześladowania i zagrożenia w stosunku do dziennikarzy i innych osób, których krytyczne głosy ujawniają zabójstwa na tle politycznym, a także przypadki korupcji i złego zarządzania krajem;
- H. mając na uwadze, że Burundi znajduje się na 142. miejscu ze 180 krajów w rankingu wolności prasy za 2014 r. przygotowanym przez Reporterów bez Granic;
- I. mając na uwadze, że specjalna przedstawiciel ds. obrońców praw człowieka w Afryce Reine Alapini-Gansou potępiła to aresztowanie i zażądała natychmiastowego uwolnienia Boba Ruguriki, a także przypomniała o obowiązkach władz burundyjskich wynikających z Deklaracji zasad wolności słowa w Afryce oraz deklaracji z Kigali i Grand-Baie;
- J. mając na uwadze, że prawo do wolności słowa jest zagwarantowane w burundyjskiej konstytucji oraz traktatach międzynarodowych i regionalnych ratyfikowanych przez Burundi, a także stanowi część krajowej strategii dobrych rządów oraz walki z korupcją, jak również jest niezbędnym warunkiem przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów w 2015 r. oraz warunkiem akceptacji wyników tych wyborów przez wszystkich uczestników;
- K. mając na uwadze, że wolne, uczciwe, przejrzyste i pokojowe wybory w 2015 r. umożliwią temu krajowi, który wciąż odczuwa skutki niedawnego konfliktu, przełamać polityczny impas powstały w wyniku wyborów z 2010 r.;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 18 września 2014 r., a zwłaszcza z zawartym w nim odniesieniem do art. 96 umowy z Kotonu, przedstawiciele UE podkreślili konieczność uczestnictwa w procesie wyborczym wszystkich sił politycznych kraju zgodnie z planem działania i kodeksem postępowania;
- M. mając na uwadze, że rząd Burundi potwierdził swoje zobowiązanie do działania na rzecz zadbania o to, by negocjacje ze wszystkimi siłami politycznymi w kraju odbywały się przy poszanowaniu postanowień powyższych dwóch dokumentów, i ponowił swój apel do UE i jej państw członkowskich o zapewnienie wsparcia materialnego i finansowego dla obecnego procesu wyborczego oraz o wysłanie misji obserwacyjnych do Burundi przed wyborami, w ich trakcie oraz po ich zakończeniu;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- N. mając na uwadze, że UE przyznała niedawno Burundi 432 mln EUR z Europejskiego Funduszu Rozwoju na lata 2014-2020, m.in. w celu przyczynienia się do lepszego sprawowania rządów i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego;
- O. mając na uwadze, że Burundi wciąż zmaga się z najpoważniejszym kryzysem politycznym od czasu zakończenia dwunastoletniej wojny domowej w 2005 r., a także mając na uwadze, że ponownie oznacza to zagrożenie nie tylko dla wewnętrznej stabilności kraju, ale również dla krajów sąsiednich w tym już i tak niestabilnym regionie kontynentu afrykańskiego;
1. potępia nieuzasadnione zatrzymanie Boba Ruguriki i wzywa do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia; apeluje jednocześnie do odpowiednich władz, aby kontynuowały śledztwo w sprawie tragicznego zabójstwa trzech włoskich zakonnic i pociągnęły winnych do odpowiedzialności; wzywa również do wszczęcia niezależnego dochodzenia w sprawie tego zabójstwa;
 2. potępia wszelkie naruszenia praw człowieka w Burundi oraz wprowadzenie restrykcyjnych przepisów w okresie przed zbliżającymi się wyborami prezydenckimi i parlamentarnymi, w szczególności tych przepisów, które mają szkodliwy wpływ na opozycję, media i społeczeństwo obywatelskie, gdyż ograniczają wolność słowa, wolność zrzeszania się i wolność zgromadzeń;
 3. wzywa władze burundyjskie do zadbania o odpowiednią i sprawiedliwą równowagę między wolnością mediów, obejmującą prawo dziennikarzy do prowadzenia dochodzeń i informowania o przestępstwach, a koniecznością zapewnienia prawidłowego przebiegu śledztw kryminalnych;
 4. wzywa rząd burundyjski do umożliwienia rzeczywistej i otwartej debaty politycznej w okresie przedwyborczym oraz do przestrzegania planu działania i kodeksu postępowania wynegocjowanych pod auspicjami ONZ i podpisanych przez wszystkich burundyjskich przywódców politycznych; przypomina, że burundyjska konstytucja mówi, że: „Prezydent Republiki jest wybierany na pięcioletnią kadencję i może być ponownie wybrany tylko raz. Nikt nie może pełnić urzędu prezydenta przez więcej niż dwie kadencje”;
 5. wzywa rząd burundyjski do przestrzegania kalendarza wyborczego i do włączenia partii opozycyjnych w proces monitorowania wyborów, w tym w fazie częściowej rejestracji nowych wyborców, zgodnie z ustaleniami między Niezależną Krajową Komisją Wyborczą (CENI) i partiami politycznymi przyjętymi na spotkaniu oceniającym rejestrację wyborców w dniach 29-30 stycznia 2015 r.;
 6. wyraża głębokie zaniepokojenie ingerencją rządu w wewnętrzną organizację partii opozycyjnych, brakiem swobody prowadzenia kampanii przez te partie, a także coraz częstszymi przypadkami wykluczania liderów opozycji z procesu wyborczego przez organy sądowe;
 7. wzywa rząd Burundi do podjęcia działań mających na celu kontrolowanie młodzieżówki partii CNDD-FDD i uniemożliwienie jej członkom zastraszania i atakowania osób postrzeganych jako oponenti, a także do zadbania o to, by osoby odpowiedzialne za nadużycia zostały postawione przed sądem; apeluje o przeprowadzenie niezależnego dochodzenia międzynarodowego w sprawie zarzutów, że CNDD-FDD zbroi i szkoli swoją młodzieżówkę; wzywa przywódców partii opozycyjnych do zapobiegania stosowaniu przemocy wobec oponentów;
 8. podkreśla znaczenie przestrzegania kodeksu postępowania w kwestiach wyborczych (Code de bonne conduite en matière électorale) i przygotowanego przy pomocy ONZ planu działań przedwyborczych, podpisanego przez podmioty polityczne w 2013 r., a także w pełni popiera działania ONZ i wspólnoty międzynarodowej mające na celu zapobieganie dalszemu nasileniu się przemocy w polityce w przededniu wyborów w 2015 r. oraz przyczynienie się do przywrócenia bezpieczeństwa i pokoju w perspektywie długoterminowej;
 9. zachęca wszystkich uczestników procesu wyborczego, w tym organy odpowiedzialne za organizację wyborów i służby bezpieczeństwa, aby dotrzymały zobowiązań podjętych w porozumieniu z Aruszy, przypominając, że porozumienie to zakończyło wojnę domową i stanowi podstawę burundyjskiej konstytucji;
 10. podkreśla, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w monitorowaniu sytuacji przedwyborczej, aby uniknąć jakiegokolwiek wycofywania się z zobowiązań, co mogłoby mieć poważne skutki nie tylko dla procesu demokratyzacji, ale także dla pokoju i bezpieczeństwa w Burundi i w całym regionie Wielkich Jezior;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

11. przypomina, że Burundi obowiązuje klauzula dotycząca praw człowieka zawarta w umowie z Kotonu, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Afrykańska karta praw człowieka i ludów, w związku z czym państwo to jest zobowiązane do przestrzegania powszechnych praw człowieka, w tym wolności słowa; wzywa rząd Burundi, by umożliwił przeprowadzenie autentycznej i otwartej debaty politycznej przed wyborami w 2015 r., której uczestnicy nie obawiliby się zastraszania, przy czym cel ten należy osiągnąć, powstrzymując się od ingerencji w wewnętrzną organizację partii opozycyjnych, od ograniczania kampanii wszystkich partii, zwłaszcza na obszarach wiejskich, oraz od nadużywania systemu sądownictwa do eliminowania rywali politycznych;
 12. wzywa Komisję, wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie, by kontynuowały prace na rzecz zapewnienia jasnej i zasadniczej polityki UE wobec Burundi, uwzględniającej bieżący problem poważnych naruszeń praw człowieka, zgodnie ze strategicznymi ramami UE w dziedzinie praw człowieka; wzywa Komisję, by rozważyła możliwość rozpoczęcia konsultacji z udziałem Burundi zgodnie z art. 96 umowy z Kotonu w celu ewentualnego zawieszenia umowy, a także by podjęła wszelkie niezbędne działania w czasie prowadzenia tych konsultacji;
 13. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do skorzystania z możliwości przeprowadzenia z Burundi pogłębionego dialogu politycznego przewidzianego w art. 8 umowy o partnerstwie z Kotonu, aby w konkretny sposób rozwiązać problem zamkniętej przestrzeni politycznej w Burundi oraz ustanowić jasne i konkretne wskaźniki do pomiaru rozwoju, jak również strategii reagowania na nie;
 14. wzywa rząd burundyjski, przywódców partii opozycyjnych i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, aby uczynili wszystko, co w ich mocy, w celu wsparcia komisji ds. pokoju i pojednania w sposób demokratyczny i przejrzysty, aby rozliczyć zbrodnie z przeszłości i pójść naprzód w kierunku lepszej przyszłości;
 15. wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do wyasygnowania funduszy niezbędnych do poprawy sytuacji humanitarnej w tej części świata oraz do współpracy z organami ONZ, w szczególności w celu rozwiązania problemu chronicznego niedożywienia;
 16. zwraca się do Komisji o przeznaczenie swoich funduszy na lata 2014-2020 w trybie pilnym na organizacje pozarządowe i międzynarodowe, które pracują bezpośrednio z ludźmi, oraz o wywarcia presji na rząd Burundi, aby wdrożył reformy potrzebne do scalenia kraju;
 17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, rządowi Burundi, rządowi krajów regionu Wielkich Jezior, Unii Afrykańskiej, sekretarzowi generalnemu ONZ, wiceprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.
-

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0037

Arabia Saudyjska: sprawa Raifa Badawiego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej: sprawa Raifa Badawiego (2015/2550(RSP))**

(2016/C 310/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Arabii Saudyjskiej, zwłaszcza rezolucje dotyczące praw człowieka, a w szczególności rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej – jej stosunków z UE oraz jej roli na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 9 stycznia 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina zawierające apel do władz saudyjskich o wstrzymanie kary dla Raifa Badawiego,
 - uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r. oraz art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - uwzględniając Arabską kartę praw człowieka, ratyfikowaną przez Arabię Saudyjską w 2009 r., której art. 32 ust. 1 gwarantuje prawo do informacji oraz wolność opinii i wypowiedzi, a art. 8 zakazuje tortur fizycznych i psychicznych oraz okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie tortur i niehumanitarnego traktowania, a także w sprawie obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Raif Badawi, bloger i obrońca praw człowieka, został oskarżony o apostazję i skazany przez sąd w Dżuddzie w maju 2014 r. na 10 lat więzienia, 1 000 batów i grzywnę w wysokości 1 mln riali saudyjskich (228 000 EUR) za stworzenie strony internetowej „Wolni saudyjscy liberalowie”, która stanowiła forum debaty społecznej, politycznej i religijnej, co uznano za obrazę islamu; mając na uwadze, że Raif Badawi otrzymał także zakaz korzystania z jakichkolwiek mediów i zakaz opuszczania kraju przez 10 lat po zwolnieniu z więzienia;
- B. mając na uwadze, że dnia 9 stycznia 2015 r. Raif Badawi otrzymał pierwszą serię 50 batów przed meczetem al-Jafali w Dżuddzie, w wyniku której odniósł tak głębokie rany, że kiedy został przewieziony do kliniki więziennej na badanie, lekarze stwierdzili, że nie przetrwa kolejnej serii batów;
- C. mając na uwadze, że międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka – w tym Konwencja ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, którą ratyfikowała Arabia Saudyjska – surowo zabrania wydawania wyroków sądowych nakładających kary cielesne, w tym karę chłosty;
- D. mając na uwadze, że dnia 6 lipca 2014 r. prawnik Raifa Badawiego i znany obrońca praw człowieka Waleed Abu al-Khair został skazany przez Specjalny Sąd Karny na 15 lat więzienia oraz otrzymał zakaz opuszczania kraju przez 15 lat po odbyciu kary więzienia za utworzenie organizacji zajmującej się monitorowaniem przestrzegania praw człowieka w Arabii Saudyjskiej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0207.

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- E. mając na uwadze, że sprawa Raifa Badawiego to jeden z wielu przypadków, w których na saudyjskich obrońców praw człowieka i orędowników reform wydawane są surowe wyroki i są oni prześladowani za wyrażanie swoich poglądów, a wielu z nich zostało skazanych w postępowaniach naruszających międzynarodowe standardy uczciwego procesu sądowego, co potwierdził były Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka w lipcu 2014 r.;
- F. mając na uwadze, że w Arabii Saudyjskiej istnieje dynamiczna społeczność aktywistów internetowych, a kraj ten posiada największą na Bliskim Wschodzie liczbę użytkowników serwisu Twitter; mając jednak na uwadze, że internet w tym kraju podlega silnej cenzurze, zablokowane są tysiące stron internetowych, a założenie bloga lub strony internetowej wymaga zgody Ministerstwa Informatyki; mając na uwadze, że Arabia Saudyjska znajduje się na liście „wrogów internetu” prowadzonej przez Reporterów bez Granic z powodu cenzury nałożonej na saudyjskie media i internet oraz karania osób, które krytykują rząd lub religię;
- G. mając na uwadze, że wolność wypowiedzi oraz prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, są zasadniczymi warunkami wstępnymi oraz katalizatorami demokratyzacji i reform, a ponadto umożliwiają niezbędny nadzór nad organami władzy;
- H. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia pewnych ostrożnych reform podczas rządów zmarłego króla Abdullaha system polityczno-społeczny Arabii Saudyjskiej wciąż jest na wskroś niedemokratyczny, kobiety i szyici są w nim obywatelami drugiej kategorii, liczna grupa zagranicznych pracowników jest mocno dyskryminowana, a wszelkie głosy sprzeciwu są brutalnie tłumione;
- I. mając na uwadze, że liczba i częstotliwość egzekucji stanowi poważny powód do niepokoju; mając na uwadze, że w 2014 r. dokonano egzekucji 87 osób, głównie przez publiczne ścięcie; mając na uwadze, że od początku 2015 r. dokonano egzekucji co najmniej 21 osób; mając na uwadze, że według doniesień w latach 2007–2012 ofiarą egzekucji padły 423 osoby; mając na uwadze, że karę śmierci można nałożyć za szereg wykroczeń;
- J. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest wpływowym podmiotem politycznym, gospodarczym, kulturalnym i religijnym na Bliskim Wschodzie i w świecie islamskim oraz założycielem i wiodącym członkiem Rady Współpracy Państw Zatoki i grupy G-20;
- K. mając na uwadze, że w listopadzie 2013 r. Arabia Saudyjska została wybrana na członka Rady Praw Człowieka ONZ na okres trzech lat;
- L. mając na uwadze, że tzw. Państwo Islamskie i Arabia Saudyjska przewidują niemal identyczne kary za szereg przestępstw, w tym karę śmierci za bluźnierstwo, morderstwo, odbywanie stosunków homoseksualnych, kradzież lub zdradę, a także karę śmierci przez ukamienowanie za cudzołóstwo i karę amputacji kończyn za bandytyzm;
- M. mając na uwadze, że Arabia Saudyjska odgrywa wiodącą rolę w finansowaniu, rozpowszechnianiu i promowaniu na świecie szczególnie ekstremistycznej interpretacji islamu; mając na uwadze, że najbardziej sekciarskie wizje islamu stanowiły inspirację dla takich organizacji terrorystycznych, jak tzw. Państwo Islamskie i Al-Kaida;
- N. mając na uwadze, że władze Arabii Saudyjskiej utrzymują, że są partnerami państw członkowskich, szczególnie w walce z terroryzmem; mając na uwadze, że nowa ustawa antyterrorystyczna przyjęta w styczniu 2014 r. zawiera przepisy, które pozwalają interpretować wyrażanie odrębnego zdania lub zakładanie niezależnych stowarzyszeń jako przestępstwa terrorystyczne;
1. zdecydowanie potępia karę chłosty dla Raifa Badawiego, będącą okrutnym i wstrząsającym aktem, jakiego dopuszczają się władze Arabii Saudyjskiej; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do wstrzymania dalszego wykonywania kary chłosty dla Raifa Badawiego oraz do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia, gdyż uznaje się go za więźnia sumienia, aresztowanego i skazanego wyłącznie za korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do uchylenia wyroku skazującego Raifa Badawiego, w tym również zakazu podróżowania;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

2. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do zadbania o to, by Raif Badawi nie był poddawany torturom ani innym formom znęcania się, a także by zapewniono mu wszelką niezbędną pomoc medyczną oraz natychmiastowy i regularny kontakt ze swoją rodziną i wybranymi przez siebie prawnikami;
 3. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do bezwarunkowego zwolnienia prawnika Raifa Badawiego i wszystkich obrońców praw człowieka oraz innych więźniów sumienia przetrzymywanych i skazanych wyłącznie za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi;
 4. zdecydowanie potępia wszelkie formy kar cielesnych, które stanowią niedopuszczalne i poniżające traktowanie sprzeczne z godnością ludzką, i wyraża zaniepokojenie z powodu wykonywania przez niektóre państwa kary chłosty, zdecydowanie wzywając do jej zniesienia; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do przestrzegania zakazu tortur, który jest wyraźnie zapisany w Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karanía, którą Arabia Saudyjska podpisała i ratyfikowała; wzywa Arabię Saudyjską, by podpisała Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych;
 5. zwraca uwagę na przeprowadzaną przez Arabię Saudyjską reformę sądownictwa mającą na celu lepszą ochronę praw jednostki, jednak pozostaje wielce zaniepokojony sytuacją praw człowieka w Arabii Saudyjskiej, która wciąż jest uznawana za jeden z najbardziej represyjnych krajów świata; uznaje przypadek Raifa Badawiego za symbol ataku na wolność wypowiedzi i pokojowy sprzeciw w tym kraju, a w szerszym kontekście – za symbol charakterystycznej dla Królestwa Arabii Saudyjskiej polityki braku tolerancji i ekstremistycznej interpretacji prawa islamskiego;
 6. wzywa władze Arabii Saudyjskiej do rozwiązania Specjalnego Sądu Karnego, ustanowionego w 2008 r. w celu orzekania w sprawach związanych z terroryzmem, lecz coraz częściej zajmującego się skazywaniem pokojowo nastawionych dysydentów pod zarzutami o charakterze wyraźnie politycznym oraz w postępowaniach, które stanowią pogwałcenie podstawowego prawa do rzetelnego procesu sądowego;
 7. wzywa władze Arabii Saudyjskiej, by zezwoliły na działalność niezależnej prasy i mediów oraz zagwarantowały wszystkim mieszkańcom Arabii Saudyjskiej wolność słowa, zrzeszania się i organizowania pokojowych zgromadzeń; potępia represje stosowane wobec działaczy i demonstrantów podczas pokojowych protestów; podkreśla, że pokojowa działalność na rzecz podstawowych praw lub wyrażanie krytycznych uwag w mediach społecznościowych stanowią realizację niepodważalnych praw;
 8. przypomina przywódcom Arabii Saudyjskiej o zobowiązaniu do „przestrzegania najwyższych standardów w dziedzinie propagowania i ochrony praw człowieka”, podjętym przez ten kraj w momencie, kiedy z sukcesem ubiegał się o członkostwo w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2013 r.;
 9. jest zdania, że Arabia Saudyjska byłaby bardziej wiarygodnym i skutecznym partnerem w walce z organizacjami terrorystycznymi, takimi jak tzw. Państwo Islamskie i Al-Kaida, gdyby nie stosowała anachronicznych i ekstremistycznych praktyk, takich jak publiczne ścinanie głów, kamienowanie i inne formy tortur, podobne do stosowanych przez Państwo Islamskie;
 10. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Komisję do aktywnego i kreatywnego wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka w Arabii Saudyjskiej, w tym przez organizowanie wizyt w więzieniach, monitorowanie procesów sądowych i publiczne oświadczenia;
 11. zobowiązuje parlamentarną Delegację do spraw Stosunków z Państwami Półwyspu Arabskiego do poruszenia sprawy Raifa Badawiego i innych więźniów sumienia podczas jej nadchodzącej wizyty w Arabii Saudyjskiej oraz do zdania relacji Podkomisji Praw Człowieka;
 12. wzywa UE i jej państwa członkowskie do ukształtowania stosunków z Arabią Saudyjską w taki sposób, aby UE mogła realizować swoje cele w dziedzinie gospodarki, energetyki i bezpieczeństwa, a jednocześnie nie podważała wiarygodności swoich zobowiązań do przestrzegania praw człowieka;
 13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka, Jego Królewskiej Mości Salmanowi bin Abdulazizowi, rządowi Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu Centrum Dialogu Narodowego Królestwa Arabii Saudyjskiej.
-

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0038

Masowe groby osób zaginionych z Ashia w wiosce Ornithi w okupowanej części Cypru

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie masowych grobów osób zaginionych w miejscowości Assia w Ornithi w okupowanej części Cypru (2015/2551(RSP))

(2016/C 310/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie osób zaginionych na Cyprze ⁽¹⁾,
 - uwzględniając odnośne sprawozdania Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽²⁾, rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ ⁽³⁾ oraz inicjatywy międzynarodowe podjęte w celu zbadania losu osób zaginionych na Cyprze ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając wyroki Międzynarodowego Trybunału Praw Człowieka (ECHR) z dnia 10 maja 2001 r. ⁽⁵⁾ i 10 stycznia 2008 r. ⁽⁶⁾ dotyczące osób zaginionych na Cyprze oraz wyrok Wielkiej Izby z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie Cypr przeciwko Turcji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie osób zaginionych na Cyprze ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0139/2008),
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie pracy Komitetu ds. Osób Zaginionych na Cyprze,
 - uwzględniając międzynarodowe prawo humanitarne, zarówno konwencjonalne, jak i zwyczajowe, dotyczące osób zaginionych;
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Turcji,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 14 sierpnia 1974 r. miejscowość Assia została zbombardowana przez tureckie siły powietrzne; mając na uwadze, że 21 sierpnia 1974 r. armia turecka przeprowadziła przymusowe masowe ewakuacje; mając na uwadze, że 28 sierpnia 1974 r. doszło do ostatecznego wypędzenia wszystkich mieszkańców miejscowości;
- B. mając na uwadze, że w 1974 r. w miejscowości Assia zaginęło ogółem 106 osób w wieku od 11 do 84 lat;
- C. mając na uwadze, że wiosną 2009 r. Komitet ds. Osób Zaginionych na Cyprze (CMP) przeprowadził poszukiwania w regionie Ornithi, w miejscowości położonej 4 km na zachód od miejscowości Assia; mając na uwadze, że ekshumowano cztery miejsca pochówku, z których dwa to studnie będące jednocześnie masowymi grobami; mając na uwadze, że na podstawie testów DNA potwierdzono, że szczątki należą do 71 osób cywilnych, które zaginęły w miejscowości Assia w dniu 21 sierpnia 1974 r., o czym mowa powyżej;
- D. mając na uwadze, że dowody wskazują, iż te dwa masowe groby były wcześniej ekshumowane; mając na uwadze, że szczątki zostały celowo usunięte i przeniesione w nieznanne miejsce;

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 243.

⁽²⁾ W szczególności ostatnie sprawozdanie w sprawie misji ONZ na Cyprze (S/2008/353), rozdział IV.

⁽³⁾ W szczególności rezolucję nr 1818 (2008) z dnia 13 czerwca 2008 r.

⁽⁴⁾ Komitet ds. Osób Zaginionych na Cyprze: <http://www.cmp-cyprus.org>

⁽⁵⁾ Komitet ds. Osób Zaginionych na Cyprze: <http://www.cmp-cyprus.org>

⁽⁶⁾ *Varnava i inni przeciw Turcji*, nr 16064/90, 16065/90, 16066/90, 16068/90, 16069/90, 16070/90, 16071/90, 16072/90 i 16073/90; złożono odwołanie.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 286 E z 27.11.2009, s. 13.

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- E. mając na uwadze ogromne cierpienie i ból rodzin osób zaginionych, które od dziesięcioleci żyją w niewiedzy co do losu swoich bliskich, oraz że należy w związku z tym dołożyć wszelkich starań, aby przyspieszyć śledztwa prowadzone przez CMP;
- F. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał, że w stosunku do zaginionych greckich Cypryjczyków i ich krewnych doszło do: ciągłego naruszania art. 2 (prawo do życia) konwencji z uwagi na nieprzeprowadzenie przez władze tureckie skutecznego śledztwa w sprawie miejsca pobytu i losu zaginionych greckich Cypryjczyków, którzy zaginęli w warunkach zagrażających życiu; ciągłego naruszania art. 5 (prawo do wolności i bezpieczeństwa) z uwagi na nieprzeprowadzenie przez władze tureckie skutecznego śledztwa w sprawie miejsca pobytu i losu zaginionych greckich Cypryjczyków, co do których można było racjonalnie przypuszczać, że w chwili zaginięcia byli przetrzymywani przez stronę turecką; ciągłego naruszania art. 3 (zakaz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania), gdyż milczenie władz tureckich w obliczu rzeczywistych obaw rodzin osiągnęło poziom, który można zakwalifikować wyłącznie jako niehumanitarne traktowanie;
- G. mając na uwadze, że w sytuacjach, gdy do pochówku przekazane mogą być tylko częściowe szczątki kostne, spraw nie można uznać za zamknięte do czasu, gdy odkryte zostaną wszystkie identyfikowalne szczątki wszystkich zaginionych osób;
- H. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł o odpowiedzialności Turcji – jako de facto siły okupującej północną część Cypru – za przeprowadzenie śledztwa w sprawie miejsca pobytu i losu zaginionych osób oraz ułatwianie prac CMP;
- I. mając na uwadze, że problem zaginionych osób jest problemem humanitarnym i że wiąże się z nim prawo rodzin zaginionych osób do poznania ich losu;
- J. mając na uwadze, że tragiczne zaginięcia na Cyprze rozpoczęły się w 1964 r., kiedy to w obu społecznościach zaginęła pewna liczba osób, i osiągnęły apogeum w 1974 r., kiedy to niemal 2 000 osób zaginęło w następstwie tureckiej inwazji wojskowej, w wyniku której wyspa nadal jest podzielona;
- K. mając na uwadze, że od kilku dziesięcioleci za zaginionych uznaje się 2 001 Cypryjczyków, z czego 1 508 to Cypryjczycy greccy, a 493 – Cypryjczycy tureccy;
1. potępia przeniesienie szczątków, do którego doszło w Ornithi, i podobne działania, stanowiące dobitny wyraz braku szacunku dla zaginionych osób oraz rażące naruszenie prawa rodzin do ostatecznego poznania prawdziwych okoliczności śmierci najbliższych; przekazuje wyrazy współczucia rodzinom wszystkich zaginionych osób, nadal żyjącym w niepewności;
 2. podkreśla, że przeniesienie szczątków i podobne działania mogą poważnie zakłócić i skomplikować i tak już wymagające i trudne śledztwo w sprawie losu wszystkich zaginionych osób na Cyprze;
 3. zwraca uwagę, że sprawa jest pilna ze względu na rodziny zaginionych osób, 41 lat po zaginięciach, i zaznacza, że pozostaje coraz mniej czasu na znalezienie tych osób, gdyż świadkowie zdarzeń i krewni zaginionych umierają; wzywa do natychmiastowego i pełnego zbadania losu zaginionych osób;
 4. wyraża uznanie dla pracy CMP i zwraca uwagę na znaczenie intensyfikacji jego działań, gdyż trzeba jeszcze zlokalizować szczątki ponad połowy zaginionych osób i zidentyfikować ponad dwie trzecie z nich;
 5. zaznacza, że praca CMP zależy od pełnego wsparcia i współpracy wszystkich zainteresowanych stron, i w związku z tym z zadowoleniem odnotowuje środki przekazane przez UE oraz wzywa do stałego przekazywania środków;
 6. zauważa, że CMP wezwał wszystkie osoby posiadające informacje na temat możliwych miejsc pochówku, aby pilnie skontaktowały się z jego śledczymi; wzywa Turcję i jej rząd, aby natychmiast zaprzestały przenoszenia szczątków z masowych grobów i przestrzegały prawa międzynarodowego, międzynarodowego prawa humanitarnego i wyroków ECHR oraz ułatwiły w tym celu wysiłki trójstronnego Komitetu ds. Osób Zaginionych poprzez udzielenie pełnego dostępu do archiwów wojskowych i stref wojskowych w związku z ekshumacją; wzywa Turcję do pełnego wywiązywania się z obowiązków wynikających z orzeczenia ECHR dotyczącego rekompensat dla rodzin zaginionych osób;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

7. wzywa Turcję, aby umożliwiła, bez celowych opóźnień, dostęp do stref, które określono jako wojskowe i co do których istnieją informacje, iż znajdować się tam mogą miejsca pochówku zaginionych osób; podkreśla, że wojsko tureckie powinno dostarczyć i udostępnić stare mapy wojskowe oraz udzielić pełnego dostępu do swoich archiwów, aby ułatwić poszukiwanie nadal nieodkrytych miejsc pochówku;
 8. apeluje do wszystkich państw członkowskich UE o ratyfikację Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem, w trybie priorytetowym, oraz wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do wspierania prac Komitetu ONZ ds. Wymuszonych Zaginięć, powołanego na mocy tej konwencji;
 9. przypomina wszystkim zainteresowanym stronom i wszystkim osobom posiadającym lub mogącym posiadać jakiegokolwiek informacje lub dowody, których źródłem jest wiedza osobista, archiwa, relacje z konfliktów lub rejestry z miejsc przetrzymywania, do ich bezzwłocznego przekazania Komitetowi ds. Osób Zaginionych;
 10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządowi i parlamentowi Turcji, a także przypomina, że każde państwo ma bezwarunkowy obowiązek, na mocy Europejskiej konwencji praw człowieka, stosować się do ostatecznych wyroków w sprawach, których jest stroną.
-

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0040

Kryzys humanitarny w Iraku i Syrii spowodowany przemocą Państwa Islamskiego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie kryzysu humanitarnego w Iraku i Syrii, zwłaszcza w kontekście Państwa Islamskiego (IS) (2015/2559(RSP))**

(2016/C 310/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku i Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Iraku i Syrii, w szczególności konkluzje z dnia 15 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 30 sierpnia 2014 r. w sprawie Iraku i Syrii,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Iraku i Syrii,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel oraz Komisji z dnia 6 lutego 2015 r., zatytułowany „Elementy strategii regionalnej UE dla Syrii i Iraku oraz zagrożenie ze strony Da'isz”,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2139 (2014), 2165 (2014) oraz 2170 (2014), a także rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr S-22/1,
- uwzględniając raport niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej zatytułowany „Rządy terroru: życie pod groźbą Państwa Islamskiego w Syrii” („Rule of Terror: Living under ISIS in Syria”) z dnia 14 listopada 2014 r.,
- uwzględniając uwagi podsumowujące dotyczące łącznie drugiego, trzeciego i czwartego okresowego sprawozdania Iraku, które zostały opublikowane przez Komitet Praw Dziecka ONZ w dniu 4 lutego 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ w sprawie Iraku i Syrii,
- uwzględniając niedawne oświadczenia wysokiego komisarza ONZ ds. uchodźców António Guterresa w sprawie uchodźców syryjskich i irackich,
- uwzględniając deklarację ze szczytu NATO z dnia 5 września 2014 r.,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące międzynarodowego prawa humanitarnego, obrońców praw człowieka oraz propagowania i ochrony wolności wyznania i przekonań,
- uwzględniając wyniki Międzynarodowej konferencji w sprawie pokoju i bezpieczeństwa w Iraku, która odbyła się w Paryżu w dniu 15 września 2014 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku, a także swoje stanowisko z dnia 17 stycznia 2013 r. dotyczącą tej umowy⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0023.

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- A. mając na uwadze, że obecny gwałtowny kryzys w Syrii, wynikający z przemocy stosowanej przez reżim Baszara al-Assada i terrorystów, wywołał klęskę humanitarną o niespotykanej w historii skali, w której zginęło ponad 200 000 osób, w większości cywilów, ponad 7,6 mln osób stało się uchodźcami wewnętrznymi, a ponad 12,2 mln Syryjczyków wewnątrz kraju rozpaczliwie potrzebuje pomocy; mając na uwadze, że 211 500 osób nadal znajduje się w miejscach oblężonych – 185 000 osób oblegają siły rządowe, a 26 500 siły opozycyjne; mając na uwadze, że ponad 3,8 mln Syryjczyków uciekło z kraju, głównie do Libanu (1 160 468 uchodźców), Turcji (1 623 839), Jordanii (621 773) i Egiptu/Afryki Północnej (160 772);
- B. mając na uwadze, że sytuacja humanitarna w Iraku, spowodowana trwającym konfliktem i przemocą oraz represjami ze strony organizacji terrorystycznej ISIL/Da'isz, wciąż się pogarsza, a także mając na uwadze, że ponad 5,2 mln osób pilnie potrzebuje pomocy humanitarnej, a ponad 2,1 mln Irakijczyków to uchodźcy wewnątrz; mając na uwadze, że na obszarach kontrolowanych przez ISIL/Da'isz żyje 3,6 mln osób, z czego 2,2 mln pilnie potrzebuje pomocy, a dotrzeć do nich jest szczególnie trudno; mając na uwadze, że w Iraku przebywa również ponad 233 000 uchodźców z Syrii;
- C. mając na uwadze, że wielu uchodźców i uchodźców wewnętrznych nie zarejestrowano, co pozbawia ich niezbędnej pomocy humanitarnej i podstawowych środków ochrony;
- D. mając na uwadze, że organizacja terrorystyczna ISIL/Da'isz przy użyciu brutalnej i masowej przemocy zdobyła część północno-zachodniego Iraku, w tym Mosul, drugie co do wielkości miasto Iraku, a następnie przystąpiła do pozasądowych egzekucji obywateli irackich, narzuciła rygorystyczną interpretację prawa szariatu, zniszczyła szyckie, sufickie, sunnickie, jazydzkie, kurdyjskie i chrześcijańskie miejsca kultu i kaplice, a także dopuściła się barbarzyńskich aktów okrucieństwa wobec cywilów, co szczególnie dotknęło kobiety i dzieci;
- E. mając na uwadze, że były personel wojskowy irackiej armii należący do ugrupowania Baas przyłączył się do ISIL/Da'isz, a sama armia boryka się z powszechną korupcją i ingerencjami ze strony polityków, co utrudnia jej skuteczne reagowanie na działania ISIL/Da'isz;
- F. mając na uwadze, że ISIL/Da'isz ustanowiło na kontrolowanym przez siebie terytorium tzw. sądy szariatu, które stosują barbarzyńskie, okrutne i nieludzkie kary wobec mężczyzn, kobiet i dzieci; mając na uwadze, że ISIL/Da'isz wydało kodeks karny wymieniający przestępstwa karane obcięciem członków, ukamienowaniem i ukrzyżowaniem; mając na uwadze, że karane są osoby oskarżane o łamanie stosowanej przez to ugrupowanie ekstremistycznej wykładni islamskiego prawa szariatu lub podejrzewane o niełojalność;
- G. mając na uwadze, że ISIL/Da'isz rozpoczęło systematyczne kampanie czystek etnicznych na północy Iraku i Syrii, dopuszczając się wobec mniejszości etnicznych i wyznaniowych zbrodni wojennych i rażącego łamania międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym masowych zabójstw pozasądowych i uprowadzeń; mając na uwadze, że ONZ informowała już o ukierunkowanych zabójstwach, przymusowych nawróceniach, uprowadzeniach, gwałtach, przemyśle i porywaniu kobiet, niewolnictwie kobiet i dzieci, rekrutowaniu dzieci do samobójczych zamachów bombowych oraz o wykorzystywaniu seksualnym, znęcaniu się fizycznym i torturach; mając na uwadze, że celem ataków ISIL/Da'isz są mniejszości etniczne i wyznaniowe, w tym społeczności chrześcijan, Kurdów, jazydów, Turkmenów, Szabaków, jarsanitów, Sabejczyków i szyitów, a także wielu Arabów i sunnitów;
- H. mając na uwadze, że według raportu opublikowanego przez Komitet Praw Dziecka ONZ w dniu 4 lutego 2015 r. bojownicy ISIL/Da'isz sprzedają uprowadzone dzieci jako niewolników seksualnych, a inne zabijają, w tym przez ukrzyżowanie lub spalenie żywcem; mając na uwadze, że większość dzieci będących uchodźcami i uchodźcami wewnętrznymi nie ma dostępu do edukacji;
- I. mając na uwadze, że ISIL/Da'isz w Syrii i Iraku zabiła lub uprowadziła wiele kobiet; mając na uwadze, że wedle doniesień uprowadzone kobiety i dziewczęta były ofiarami gwałtów i przemocy seksualnej, były zmuszane do małżeństw z bojownikami lub sprzedawane jako niewolnice seksualne; mając na uwadze, że niektóre z nich zostały sprzedane jako niewolnice za zaledwie 25 USD; mając na uwadze, że celem ataków w Iraku stały się szczególnie jazydki; mając na uwadze, że wyraźnie brakuje zintegrowanych usług z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz pomocy dla ofiar przemocy seksualnej przemocy motywowanej płcią;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- J. mając na uwadze, że zagrożone wydają się być wykształcone, pracujące zawodowo kobiety, a zwłaszcza kobiety, które kandydowały w wyborach na urzędy publiczne; mając na uwadze, że z doniesień wynika, iż stracono co najmniej trzy prawniczki, a niedawno w centrum Mosulu zabito czterech lekarzy; mając na uwadze, że w marcu 2015 r. Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) ma przedstawić Radzie Praw Człowieka sprawozdanie dokumentujące łamanie praw człowieka przez ISIL/Da'isz w Iraku; mając na uwadze, że celem ataków i przedmiotem nieludzkiego traktowania są apostaci;
- K. mając na uwadze, że osoby LGBT doznają przemocy i są zabijane przez ISIL/Da'isz w atmosferze całkowitej bezkarności; mając na uwadze, że sytuacja osób LGBT w tym regionie jest wyjątkowo trudna ze względu na niewielkie wsparcie ze strony rodziny i społeczności oraz słabą ochronę rządową, a także mając na uwadze, że bezpieczeństwo tych osób jest zagrożone również w społecznościach uchodźców lub w niektórych społeczeństwach przyjmujących;
- L. mając na uwadze, że nie jest dostępna bardzo potrzebna specjalistyczna pomoc psychologiczna dla ofiar konfliktu, w tym ofiar gwałtu;
- M. mając na uwadze, że według agencji ONZ ds. uchodźców (UNHCR) niemal 50 % wszystkich Syryjczyków straciło dach nad głową, a 40 % uchodźców jest zmuszonych do życia w niespełniających norm warunkach bytowych; mając na uwadze, że według ONZ trzy czwarte Syryjczyków żyje w ubóstwie, a bezrobocie przekracza 50 %; mając na uwadze, że pomimo intensywnej starania zainteresowanych rządów dwie trzecie uchodźców syryjskich w Jordanii żyje poniżej granicy ubóstwa, a 55 % uchodźców w Libanie mieszka w schroniskach niespełniających norm; mając na uwadze, że w krajach przyjmujących odnotowuje się coraz więcej przypadków przemocy i dyskryminacji wobec uchodźców;
- N. mając na uwadze, że na Bliskim Wschodzie panuje ostra zima, w związku z czym UNHCR zwiększyło odpowiednią pomoc, rozpoczynając plan zimowy, w którym dysponuje kwotą 206 mln USD, aby pomóc w tym regionie milionom osób szczególnie podatnym na zagrożenia; mając na uwadze, że pomimo poczynionych starań wielu uchodźców musi żyć w nieukończonych budynkach i niedostosowanych schroniskach, gdzie muszą znosić temperatury poniżej zera, intensywne opady śniegu i silny wiatr; mając na uwadze, że około 740 000 uchodźców wewnętrznych w Iraku znalazło schronienie w pomieszczeniach niespełniających norm, a UNHCR podejmuje działania w celu zapewnienia zimowego wsparcia 600 000 przesiedleńcom w Iraku;
- O. mając na uwadze, że wraz ze wzrostem temperatury rośnie ryzyko epidemii związanych ze skrajnie złymi warunkami sanitarnymi oraz ograniczonym dostępem do bezpiecznej wody pitnej, zwłaszcza w społecznych i nieformalnych osiedlach;
- P. mając na uwadze, że UNICEF udziela w Syrii, Iraku, Libanie, Jordanii i Turcji wsparcia zimowego 916 000 spośród 1,3 mln dzieci będących w potrzebie; mając na uwadze, że UNICEF i Światowy Program Żywnościowy (WFP) uruchomiły w styczniu 2015 r. kampanię na rzecz zimowego wsparcia w gotówce, aby każde z 41 000 podatnych na zagrożenia dzieci-uchodźców przebywających w obozach Zaatari i Azraq otrzymało 14 jordańskich dinarów, co umożliwi rodzinom kupno zimowych ubrań;
- Q. mając na uwadze, że w dniu 1 grudnia 2014 r. WFP musiał tymczasowo zawiesić bezwzględnie potrzebny program pomocy żywnościowej dla ponad 1,7 mln syryjskich uchodźców z powodu braku funduszy międzynarodowych; mając na uwadze, że w odpowiedzi na apel WFP o pilne wsparcie zebrano 88 mln USD, co pozwoliło zapewnić pomoc żywnościową uchodźcom w Libanie, Jordanii, Egipcie i Turcji; mając na uwadze, że WFP szacuje, iż w Iraku 2,8 mln osób potrzebuje obecnie pomocy żywnościowej; mając na uwadze, że sam WFP zaapelował w trybie pilnym o 214,5 mln USD na działania w Syrii i w regionie, z czego 112,6 mln USD potrzebne było na zaspokojenie potrzeb w zakresie pomocy żywnościowej przez najbliższe cztery miesiące;
- R. mając na uwadze, że strony konfliktu stosują zbiorowe kary jako narzędzie walki oraz kradną i nielegalnie sprzedają produkty przeznaczone na pomoc, co stanowi naruszenie konwencji genewskich;
- S. mając na uwadze, że według Komisji około 276 000 uchodźców próbowało nielegalnie przedostać się na terytorium UE, z czego większość wyruszyła w niebezpieczną podróż przez Morze Śródziemne; mając na uwadze, że według organizacji międzynarodowych blisko 2 % uchodźców zatonęła w trakcie podróży; mając na uwadze, że organizacje przestępcze transportują uchodźców na „statkach-widmach” sterowanych przez autopilota w kierunku UE; mając na uwadze, że w dniu 9 grudnia 2014 r. w Genewie odbyła się konferencja na temat przesiedlenia uchodźców, na której rządy zobowiązały się do przyjęcia 100 000 syryjskich uchodźców; mając na uwadze, że według UNHCR działania te wciąż będą niewystarczające w stosunku do zapotrzebowania na przesiedlenie uchodźców z tego regionu;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- T. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie przekazały ponad 3,3 mld EUR na pomoc doraźną i odbudowę dla Syryjczyków w ich kraju oraz dla uchodźców i krajów przyjmujących; mając na uwadze, że tylko w 2014 r. UE i jej państwa członkowskie przekazały na pomoc 163 mln EUR, co stanowi drugą co do wielkości kwotę pomocy humanitarnej dla Iraku; mając na uwadze, że na wniosek rządu Iraku uruchomiono unijny mechanizm ochrony ludności; mając na uwadze, że UE wydała na zaspokojenie potrzeb humanitarnych więcej, niż planowała, a także mając na uwadze, że środki finansowe obiecane przez kilka państw spoza UE nie zawsze były rzeczywiście przekazywane;
- U. mając na uwadze, że pomimo wielu apeli społeczność międzynarodowa nie sprostała potrzebom Syryjczyków, Irakijczyków i krajów przyjmujących uchodźców; mając na uwadze, że według zastępczyni sekretarza generalnego ONZ ds. pomocy humanitarnej Kyung-wha Kang działania ONZ ogranicza brak środków finansowych, gdyż otrzymano jedynie 39 % potrzebnych 2,3 mld USD; mając na uwadze, że UNHCR stwierdziło, iż świadczenie pomocy jest nadal absolutnie niezbędne, jednak wciąż bardzo trudno jest prowadzić działania na tych obszarach, by udzielić cywilom i uchodźcom potrzebnej im należytej pomocy; mając na uwadze, że agencje ONZ realizujące programy humanitarne muszą zapewnić bardziej zintegrowane i wydajne zaspokajanie potrzeb wszystkich osób dotkniętych konfliktem;
- V. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa musi zapewnić współmierną reakcję na działania wojskowe, aby złagodzić cierpienia cywilów uwikłanych w konflikt; mając na uwadze, że potrzebna będzie sprawiedliwość i pojednanie jako element działań pokonfliktowych i krok ku pluralistycznemu, reprezentatywnemu i demokratycznemu sprawowaniu rządów;
- W. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie oferują sprzęt i pomoc szkoleniową legalnym siłom irackim i kurdyjskim oddziałom perszmeów; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie uczestniczą bezpośrednio w działaniach wojskowych prowadzonych przez koalicję zawiązaną przeciwko ISIL/Da'isz;
1. zdecydowanie potępia przerażające, systematyczne i powszechne łamanie i naruszanie praw człowieka przez reżim Baszara al-Assada, terrorystów z ISIL/Da'isz i inne grupy dżihadystów w Iraku i Syrii, w tym zabijanie zakładników, wszelkie formy przemocy ze względu na przynależność religijną lub etniczną, a także przemoc wobec kobiet i osób LGBTI; ponownie podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i religii należy do podstawowych praw człowieka; potępia ustanowienie na kontrolowanym przez ISIL/Da'isz terytorium nielegalnych „sądów szariatu”; przypomina, że bezwarunkowo sprzeciwia się stosowaniu tortur; przekazuje wyrazy głębokiego współczucia ofiarom aktów okrucieństwa popełnianych przez reżim Baszara al-Assada, terrorystów z ISIL/Da'isz i inne grupy dżihadystów oraz apeluje o natychmiastowe uwolnienie wszystkich zakładników; zdecydowanie potępia nadużycia popełniane przez ISIL/Da'isz względem dzieci;
 2. wyraża rosnące zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją humanitarną i stanem poszanowania praw człowieka w Syrii i Iraku oraz łamaniem międzynarodowego prawa humanitarnego, w szczególności w kontekście rebelii ISIL/Da'isz;
 3. podkreśla, że tocząca się w Syrii wojna i zagrożenie, jakie od niedawna stanowi ISIL/Da'isz, narażają na poważne niebezpieczeństwo ludność Iraku i Syrii oraz szeroko pojmowany Bliski Wschód; zwraca się do UE, by przyjęła i wdrożyła całościową strategię regionalną mającą na celu pokonanie ISIL/Da'isz, a także by przyłączyła się do działań na rzecz złagodzenia kryzysu humanitarnego i położenia kresu konfliktowi w Syrii i Iraku; przypomina, że potrzebna jest spójna reakcja, aby skoordynować wszystkie aspekty zaangażowania i wspierać państwa przyjmujące, w tym przez udzielanie pomocy w dziedzinie bezpieczeństwa, a także pomocy humanitarnej, rozwojowej i makroekonomicznej; z uznaniem wypowiada się o roli, jaką odgrywają sąsiednie kraje przyjmujące uchodźców; podkreśla, że UE potrzebuje strategii uzupełniającej działania ONZ i koalicji przeciwko ISIL/Da'isz i zmierzającej do współpracy z partnerami regionalnymi w celu rozwiązania problemu finansowania terroryzmu, dostaw broni i napływu bojowników z zagranicy;
 4. podkreśla, że różne mniejszości etniczne i wyznaniowe przez dziesięciolecia żyły w pokoju na bliskim Wschodzie;
 5. popiera światową kampanię przeciwko ISIL/Da'isz i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie partnerów koalicji do współpracy w oparciu o wspólną, wieloaspektową i długoterminową strategię mającą na celu pokonanie ISIL/Da'isz; popiera silną determinację króla Jordanii do walki z ISIL/Da'isz; z zadowoleniem przyjmuje pokonanie ISIL/Da'isz w syryjskim mieście Kobane; podkreśla, że elementem wspomnianej strategii powinna być pomoc umożliwiająca krajom tego regionu zwalczanie brutalnego ekstremizmu, a także instrumenty przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu; podkreśla w związku z tym, że wszelkie operacje wojskowe mające na celu wyzwolenie terytoriów znajdujących się pod kontrolą ISIL/Da'isz powinny być prowadzone przy ścisłym zachowaniu międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa praw człowieka, aby unikać kolejnych ofiar śmiertelnych i nie dawać ekstremistom pretekstu do działania oraz by zapobiec dalszym falom uchodźców i uchodźców wewnętrznych;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

6. potępia wykorzystywanie i eksploatację pól naftowych i ich infrastruktury przez ISIL/Da'isz oraz powiązane ugrupowania, z czego ISIL/Da'isz czerpie znaczne dochody, i apeluje do wszystkich państw o przestrzeganie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2161 (2014) oraz 2170 (2014), w których potępiono wszelki handel, zarówno bezpośredni, jak i pośredni, z ISIL/Da'isz oraz powiązanymi ugrupowaniami;
7. podkreśla kluczowe znaczenie ochrony ludności w całościowej strategii regionalnej oraz konieczność oddzielania akcji humanitarnych od działań wojskowych i antyterrorystycznych; podkreśla związki między konfliktem a ludzkim cierpieniem i radykalizacją;
8. uważa, że walka z zagrożeniem ze strony ekstremistycznych grup terrorystycznych, które nasila się na Bliskim Wschodzie, w rejonie Afryki Północnej i w innych miejscach na świecie, ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania terroryzmu wewnątrz UE, ponieważ jego rozprzestrzenianie się wpływa na coraz większą radykalizację w samej UE;
9. ponownie wyraża zaniepokojenie, że do rebeliantów ISIL/Da'isz dołączyły tysiące bojowników z zagranicy, w tym obywatele państw członkowskich UE; wzywa państwa członkowskie, by przyjęły odpowiednich środków w celu uniemożliwienia bojownikom opuszczenia ich terytorium, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2170 (2014), oraz do opracowania dla służb bezpieczeństwa i agencji UE wspólnej strategii monitorowania i kontrolowania dżihadystów; apeluje o współpracę w ramach UE i na szczeblu międzynarodowym w celu wszczęcia odpowiednich postępowań sądowych przeciwko wszelkim osobom podejrzanym o udział w aktach terrorystycznych; nawołuje państwa członkowskie UE do zacieśnienia współpracy i wymiany informacji między sobą, a także z organami UE;
10. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię UE pt. „Elementy strategii regionalnej UE dla Syrii i Iraku oraz zagrożenie ze strony Da'isz”, zwłaszcza fakt, że przyznano 1 mld EUR na cele „pomocy w przywróceniu pokoju i bezpieczeństwa, które zostały zniszczone z uwagi na przedłużający się okres terroryzmu i przemocy” – zgodnie z oświadczeniem wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel;
11. wzywa społeczność międzynarodową do udzielenia większej pomocy humanitarnej i wsparcia osobom dotkniętym kryzysem w Iraku i Syrii; apeluje do UE o rozważenie zwołania konferencji darczyńców; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania poczynione przez państwa członkowskie UE, będącej największym darczyńcą pod względem pomocy finansowej, oraz ich deklaracje na przyszłość; apeluje do UE o wywarcie nacisku na wszystkich darczyńców, by spełnili swoje obietnice i wywiązali się jak najszybciej ze swoich zobowiązań; apeluje o zwiększenie wkładu UE w programy humanitarne ONZ i zacieśnienie współpracy z organizacjami międzynarodowymi;
12. podkreśla, że ze względu na wyjątkową skalę kryzysu złagodzenie cierpienia milionów Syryjczyków i Irakijczyków potrzebujących podstawowych towarów i usług musi być priorytetem dla UE oraz całej społeczności międzynarodowej; potępia systematyczne udaremnianie prób dostarczenia pomocy humanitarnej oraz wzywa wszystkie strony konfliktu do poszanowania powszechnych praw człowieka, ułatwiania udzielania pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i liniami frontu, oraz do zapewnienia bezpieczeństwa całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom organizacji humanitarnych, zgodnie z licznymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ dotyczącymi tej sprawy;
13. wzywa wszystkie strony konfliktu do przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, zapewnienia ochrony ludności oraz nieograniczonego dostępu do placówek medycznych i do pomocy humanitarnej oraz do umożliwienia cywilom bezpiecznego i godnego opuszczenia terenów objętych walkami;
14. jest przekonany, że natychmiastowa ochrona i pomoc humanitarna muszą być nieodłącznym elementem długoterminowych strategii na rzecz złagodzenia cierpienia ludzkich spowodowanych konfliktem oraz wspierania praw społeczno-gospodarczych oraz środków utrzymania dla osób powracających, uchodźców i uchodźców wewnętrznych, w tym kobiet, aby zapewnić bardziej zdecydowane przywództwo i udział, umożliwiające wybranie trwałych rozwiązań odpowiadających ich potrzebom; uważa, że należy zająć się szczególnymi zagrożeniami, wobec których stoją poszczególne grupy kobiet i dzieci będących ofiarami różnych, wzajemnie powiązanych form dyskryminacji, i szczególnymi potrzebami tych grup;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do natychmiastowego podjęcia specjalnych działań z myślą o poprawie sytuacji kobiet i dziewcząt w Iraku i Syrii i zagwarantowaniu im wolności i przestrzegania ich najbardziej podstawowych praw, a także do przyjęcia środków mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu kobiet i dzieci, znęcaniu się nad nimi i stosowaniu wobec nich przemocy, w szczególności przymusowym małżeństwom dziewcząt; jest szczególnie zaniepokojony nasileniem się wszelkich rodzajów przemocy wobec kobiet, które są więzione, gwałcone, wykorzystywane seksualnie i sprzedawane przez członków ISIL/Da'isz;

16. apeluje, by ponownie skupić się na dostępie do edukacji dostosowanym do szczególnych potrzeb wynikających z trwającego konfliktu;

17. wzywa UE i państwa członkowskie, by w odniesieniu do Iraku i Syrii w pełni stosowały wytyczne UE dotyczące wspierania i ochrony korzystania ze wszystkich praw człowieka przez lesbijki, gejų, osoby biseksualne, transpłciowe i interseksualne (LGBT);

18. wzywa międzynarodowe agencje humanitarne pracujące w Iraku i Syrii, w tym agencje ONZ, do intensywniejszego świadczenia usług medycznych i doradztwa, a także leczenia i wsparcia psychologicznego dla osób przesiedlonych, które uciekły przed ISIL/Da'isz, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na osoby najbardziej podatne na zagrożenia, tj. ofiary przemocy seksualnej i dzieci; apeluje o udostępnienie pomocy finansowej oraz o stworzenie programów mających na celu całościowe zaspokajanie medycznych, psychologicznych i społecznych potrzeb ofiar, które w trwającym konflikcie doznały przemocy motywowanej płcią;

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyspieszenia procesu rozpatrywania wniosków o azyl składanych przez coraz więcej uchodźców, którzy uciekają ze stref konfliktu; wzywa UE, by zajęła się sprawą często kończących się śmiercią ucieczek przez Morze Śródziemne, wdrożyła skoordynowaną strategię ratowania życia oraz udzieliła wsparcia państwom członkowskim najbardziej dotkniętym problemem masowego przybijania do ich brzegów nielegalnych imigrantów i osób ubiegających się o azyl;

20. ponownie w najmocniejszych słowach potępia zbrodnie, jakich dopuszcza się reżim syryjski na własnych obywatelach, w tym wykorzystanie broni chemicznej i zapalającej przeciwko cywilom, masowe arbitralne zatrzymania i strategię oblężenia służącą zmuszaniu mieszkańców do poddania się w wyniku głodu;

21. zaznacza, że rozkwit ISIL/Da'isz umożliwiła nieadekwatna reakcja na brak stabilności w Syrii; wyraża zaniepokojenie nasilającym się zaangażowaniem ekstremistycznych ugrupowań islamskich i bojowników z zagranicy w konflikt w Syrii; podkreśla, że trwałe rozwiązanie wymaga politycznej transformacji w drodze kierowanego przez Syrię procesu politycznego z udziałem wszystkich stron, bazującego na komunikacie genewskim z czerwca 2012 r. i popieranego przez społeczność międzynarodową; apeluje do UE o podjęcie inicjatywy na rzecz działań dyplomatycznych w tym kierunku; z zadowoleniem przyjmuje i popiera pracę specjalnego wysłannika ONZ ds. Syrii Staffana de Mistury oraz jego dążenie do wstrzymania ciężkich walk w ośrodkach miejskich, w tym w Aleppo;

22. apeluje do wszystkich podmiotów w regionie, by włączyły się w dążenia do deeskalacji konfliktu w Iraku i Syrii;

23. wzywa nowych przywódców Iraku, by wywiązali się ze zobowiązania do utworzenia pluralistycznego rządu reprezentującego uzasadnione interesy i zaspokajającego podstawowe potrzeby humanitarne wszystkich Irakijczyków; wzywa władze Iraku i wspólnotę międzynarodową, by po wyzwoleniu obszarów znajdujących się obecnie pod kontrolą ISIL/Da'isz zapobiegły aktom zemsty na ludności sunnickiej zamieszkującej te rejony; podkreśla, że jedność, suwerenność i nienaruszalność terytorialna Iraku to zasadnicze elementy stabilności i rozwoju gospodarczego w tym kraju oraz w całym regionie;

24. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki DG Komisji ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (ECHO) w Irbilu, stolicy Kurdyjskiego Okręgu Autonomicznego w Iraku, na rzecz poprawy sytuacji humanitarnej w tym regionie; podkreśla, że potrzebna jest większa i lepsza koordynacja działań ECHO i DG Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju (DEVCO), aby udzielić wsparcia potrzebującym w najlepszy i najskuteczniejszy sposób;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Federica Mogherini zapowiedziała otwarcie biura UE w Irbilu, i apeluje, by otwarcie tego biura posłużyło poprawie skuteczności i widoczności działań UE w terenie, w tym lepszej koordynacji pomocy humanitarnej i rozwojowej; apeluje o wzmocnienie biura UE w tureckim mieście Gaziantep;
26. popiera wniosek Rady Praw Człowieka ONZ do OHCHR o wysłanie w trybie pilnym misji do Iraku w celu zbadania przypadków łamania i nadużywania międzynarodowego prawa praw człowieka, jakich dopuściło się ISIL/Da'isz i powiązane z nim ugrupowania terrorystyczne, oraz w celu ustalenia faktów i okoliczności takich nadużyć i naruszeń, by zapobiec bezkarności i zapewnić pełną odpowiedzialność za popełnione czyny;
27. wciąż jest przekonany, że jeżeli sprawcy przestępstw popełnionych przez wszystkie walczące strony w czasie konfliktu, w szczególności przestępstw na tle religijnym lub etnicznym, nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności, osiągnięcie trwałego pokoju w Syrii i Iraku nie będzie możliwe; ponownie apeluje o przekazanie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu osób podejrzanych o popełnienie w Syrii i Iraku zbrodni przeciwko ludzkości i popiera wszelkie inicjatywy zmierzające w tym kierunku, np. za pośrednictwem Rady Bezpieczeństwa ONZ;
28. domaga się równych środków odpowiedzialności dla wszystkich stron konfliktu oraz dostępu do wsparcia prawnego dla wszystkich ofiar powszechnych naruszeń; uważa za niezwykle ważne zapewnienie ochrony ludności cywilnej, która znalazła się w potrzasku przemocy i nie jest w stanie dotrzeć do bezpiecznych schronień lub która nie ma dostępu do ratującej życie pomocy humanitarnej;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Izbie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt w Syrii.
-

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

OPINIE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0039

Powołanie Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie powołania, kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (2015/2566(RSO))

(2016/C 310/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących,
 - uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej o przeprowadzeniu analizy praktyki wydawania interpretacji prawa podatkowego na podstawie przepisów UE dotyczących pomocy państwa we wszystkich państwach członkowskich,
 - uwzględniając spoczywający na wszystkich państwach członkowskich, na mocy przepisów podatkowych UE, obowiązek przekazywania innym państwom członkowskim, w drodze wymiany z urzędu, informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego, w szczególności jeżeli może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim lub jeżeli oszczędność podatkowa może wynikać z fikcyjnych transferów zysków wewnątrz grupy przedsiębiorstw,
 - uwzględniając art. 197 Regulaminu,
1. postanawia powołać Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach w celu przeanalizowania praktyki w zakresie stosowania prawa UE odnoszącego się do pomocy państwa i do opodatkowania w związku z interpretacjami prawa podatkowego i innymi środkami o podobnym charakterze lub skutkach wydawanymi przez państwa członkowskie, jeżeli praktyka taka wydaje się być działaniem państwa członkowskiego lub Komisji;
 2. postanawia, że ta komisja specjalna będzie posiadać następujące uprawnienia:
 - a) analiza i badanie praktyki w zakresie stosowania art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach wydanych przez państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 1991 r.;
 - b) analiza i ocena stosowanej przez Komisję praktyki, której domniemanym skutkiem jest znaczna liczba interpretacji prawa podatkowego niezgodnych z przepisami UE dotyczącymi pomocy państwa, a polegającej na stałym badaniu, zgodnie z art. 108 TFUE, wszystkich systemów pomocy istniejących w państwach członkowskich, na proponowaniu państwom członkowskim stosownych środków koniecznych ze względu na stopniowy rozwój lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego, na sprawdzaniu, czy pomoc przyznawana przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych jest zgodna z rynkiem wewnętrznym i nie jest nadużywana, na decydowaniu, że dane państwo musi znieść lub zmienić taką pomoc w określonym terminie, oraz na kierowaniu sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jeżeli dane państwo nie stosuje się do tych decyzji;

Czwartek, 12 lutego 2015 r.

- c) analiza i badanie przestrzegania przez państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 1991 r. obowiązków określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE⁽¹⁾ w odniesieniu do obowiązku współpracy i przekazywania wszelkich niezbędnych dokumentów;
- d) analiza i badanie przestrzegania obowiązków określonych w dyrektywie Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych⁽²⁾ oraz w dyrektywie Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG⁽³⁾ w odniesieniu do przekazywania przez państwa członkowskie innym państwom członkowskim, od dnia 1 stycznia 1991 r., w drodze wymiany z urzędu, informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego;
- e) analiza i ocena praktyki Komisji Europejskiej w zakresie właściwego stosowania dyrektyw 77/799/EWG i 2011/16/UE w odniesieniu do przekazywania przez państwa członkowskie innym państwom członkowskim, w drodze wymiany z urzędu, informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego;
- f) analiza i ocena przestrzegania przez państwa członkowskie zasady lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym wykonywania zobowiązania do ułatwiania wypełniania przez Unię jej zadań oraz do powstrzymania się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii, zważywszy na domniemaną wielką skalę agresywnego planowania podatkowego ułatwanego przez państwa członkowskie oraz prawdopodobny znaczący wpływ, jaki wywiera to na unijne finanse publiczne oraz finanse publiczne w UE;
- g) analiza i ocena związanych z krajami trzecimi aspektów agresywnego planowania podatkowego prowadzonego przez spółki mające siedzibę lub zarejestrowane w państwach członkowskich, a także wymiany informacji z krajami trzecimi w tym zakresie;
- h) przedstawianie wszelkich zaleceń, jakie uzna za niezbędne w tym względzie;
3. postanawia, że komisja specjalna będzie liczyć 45 członków;
 4. ustala czas trwania mandatu komisji specjalnej na 6 miesięcy, począwszy od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
 5. uważa, że komisja specjalna powinna przedstawić sprawozdanie przygotowane przez dwóch współsprawozdawców.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

Środa, 11 lutego 2015 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0028

Weryfikacja mandatów

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie weryfikacji mandatów (2014/2165(REG))
(2016/C 310/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając akt z dnia 20 września 1976 r. dotyczący wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją decyzję z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającą szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami ⁽³⁾
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 lipca 2005 r. i z dnia 30 kwietnia 2009 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 3, 4 i 11 Regulaminu oraz załącznik I do Regulaminu,
 - uwzględniając oficjalne komunikaty właściwych organów państw członkowskich w sprawie wyników wyborów do Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0013/2015),
- A. mając na uwadze, że w art. 7 ust. 1 i 2 aktu z dnia 20 września 1976 r. wyraźnie wymieniono stanowiska, których nie można łączyć z funkcją posła do Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że w świetle art. 11 Regulaminu i załącznika I do Regulaminu posłowie są zobowiązani do złożenia szczegółowych oświadczeń dotyczących ich działalności zawodowej oraz każdej innej funkcji lub działalności, z tytułu której otrzymują wynagrodzenie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34.,

⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie Le Pen przeciwko Parlamentowi, C-208/03, EU:C:2005:429 i wyrok w sprawie Włochy i Donnici przeciwko Parlamentowi, C-393/07 oraz C-9/08, EU:C:2009:275.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- C. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie zgłosiły Parlamentowi nazwiska wybranych kandydatów, lecz niektóre spośród nich nie przekazały jeszcze (lub zrobiły to z opóźnieniem) list ewentualnych zastępców w kolejności ustalonej według wyników głosowania, zgodnie z przepisami art. 3 ust. 4 Regulaminu;
- D. mając na uwadze, że w niektórych przypadkach państwa członkowskie częściowo zgłosiły wybranych kandydatów, a następnie przekazały dalsze szczegóły;
- E. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich zgodnie z ustawodawstwem krajowym ma miejsce analiza zastrzeżeń dotyczących ważności wyboru niektórych posłów do Parlamentu Europejskiego i że procedury te mogą doprowadzić do anulowania wyboru tych posłów;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 12 aktu z dnia 20 września 1976 r. Parlament ma obowiązek rozstrzygnięcia wszelkich sporów dotyczących ważności mandatu swoich członków jedynie w sytuacji, gdy spory te dotyczą naruszeń postanowień wyżej wymienionego aktu, nie zaś w przypadku naruszeń krajowych przepisów wyborczych, do których akt ten się odnosi;
- G. mając na uwadze, że w celu weryfikacji mandatów zgodnie z art. 12 aktu z 1976 r. Parlament musi odnotować wyniki wyborów ogłoszone urzędowo przez właściwe organy państw członkowskich, bez możliwości podejmowania decyzji w tej sprawie; mając jednak na uwadze, że przepis ten nie zabrania Parlamentowi zgłaszania w stosownych przypadkach ewentualnych niezgodności między krajowym prawem wyborczym, na którym opierają się te wyniki, a prawem UE;
- H. mając na uwadze, że obywatele niektórych państw członkowskich, którzy od pewnego czasu mieszkają za granicą, mogą zostać pozbawieni prawa głosowania w państwie członkowskim pochodzenia; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach mogą oni w rezultacie zostać również pozbawieni prawa do kandydowania;
- I. mając na uwadze, że Komisja Wyborcza Zjednoczonego Królestwa podała, iż część obywateli innych państw członkowskich mających miejsce zamieszkania na terenie Zjednoczonego Królestwa nie mogła głosować podczas ostatnich wyborów europejskich;
1. stwierdza ważność mandatu posłów do Parlamentu Europejskiego wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, o których wyborze poinformowały właściwe organy krajowe i którzy złożyli pisemne oświadczenia wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 aktu z dnia 20 września 1976 r. oraz załącznika I do Regulaminu, z zastrzeżeniem ewentualnych decyzji właściwych organów państw członkowskich podważających wyniki wyborów;
 2. ponawia wniosek do właściwych organów krajowych o pilne przekazanie Parlamentowi Europejskiemu oprócz wszystkich nazwisk wybranych kandydatów także nazwisk ich ewentualnych zastępców w kolejności ustalonej według wyników głosowania;
 3. wzywa właściwe organy państw członkowskich do niezwłocznego rozstrzygnięcia sporów wyborczych, które do nich wpłynęły, i do powiadomienia Parlamentu o wyniku;
 4. uważa, że pozbawianie prawa wyborczego jest równoznaczne z karaniem obywateli korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium UE (art. 20 ust. 2 lit. a) TFUE), z odbieraniem im prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w państwie członkowskim miejsca zamieszkania (art. 20 ust. 2 lit. b) TFUE) oraz z naruszeniem zasady powszechnych wyborów bezpośrednich (art. 14 ust. 3 TUE i art. 1 ust. 3 aktu z 1976 r.); uznaje, że pod żadnym pozorem w wyborach europejskich nie można stosować pozbawiania prawa wyborczego, i wzywa Komisję do zapewnienia, aby żadne państwo członkowskie nie dopuszczało takiej możliwości;

Środa, 11 lutego 2015 r.

5. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły uproszczenie formalności rejestrowych związanych z uczestnictwem w wyborach europejskich obywateli innych państw członkowskich, zarówno w charakterze wyborców, jak i kandydatów, w szczególności poprzez zniesienie niepotrzebnych barier administracyjnych z myślą o skuteczności praw wynikających z art. 20 ust. 2 lit. a) i b) TFUE; wzywa Komisję do zapewnienia, aby praktyki stosowane przez państwa członkowskie były zgodne z prawem UE;

6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Komisji, a także właściwym organom krajowym i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

Lista posłów do Parlamentu Europejskiego, których mandat zostaje uznany za ważny

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Belgia (21 posłów)

ANNEMANS Gerolf

ARENA Maria

ARIMONT Pascal

BAYET Hugues

BELET Ivo

DE BACKER Philippe

DEMESMAEKER Mark

DEPREZ Gérard

IDE Louis (*)

LAMBERTS Philippe

LOONES Sander (**)

MICHEL Louis

NEYTS-UYTTEBROECK Annemie (***)

RIES Frédérique

ROLIN Claude

STAES Bart

STEVENS Helga

TARABELLA Marc

Środa, 11 lutego 2015 r.

THYSSEN Marianne (***)

VAN BREMPT Kathleen

VANDENKENDELAERE Tom (****)

VAN OVERTVELDT Johan (*****)

VERHOFSTADT Guy

(*) Mandat posła Louisa IDE wygaś z dniem 19 grudnia 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 14 października 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Sandera LOONESA na miejsce posła Johana VAN OVERTVELDTA.

(***) Mandat posłanki Annemie NEYTS-UYTTEBROECK wygaś z dniem 1 stycznia 2015 r.

(****) Mandat posłanki Marianne THYSSEN wygaś z dniem 1 listopada 2014 r.

(*****) Mandat ważny od dnia 6 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Toma VANDENKENDELAEREGO na miejsce posłanki Marianne THYSSEN.

(*****) Mandat posła Johana VAN OVERTVELDTA wygaś z dniem 11 października 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Bułgaria (17 posłów)

ALI Nedzhmi
BAREKOV Nikolay
DONCHEV Tomislav (*)
DZHAMBAZKI Angel
GABRIEL Mariya
HYUSMENOVA Filiz Hakaeva
IOTOVA Iliana Malinova
KOVATCHEV Andrey
KYUCHYUK Ilhan
MALINOV Svetoslav Hristov
MIHAYLOVA Iskra
NEKOV Momchil
NOVAKOV Andrey (**)
PAUNOVA Eva
PIRINSKI Georgi
RADEV Emil
STANISHEV Sergey
URUTCHEV Vladimir

(*) Mandat posła Tomislava DONCHEVA wygaś z dniem 7 listopada 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 24 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Andrey'a NOVAKOVA na miejsce posła Tomislava DONCHEVA.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Republika Czeska (21 posłów)

CHARANZOVÁ Dita
DLABAJOVÁ Martina
JEŽEK Petr
KELLER Jan
KONEČNÁ Kateřina
MACH Petr
MAŠTÁLKA Jiří
NIEDERMAYER Ludek
POC Pavel
POCHE Miroslav
POLČÁK Stanislav
POSPÍŠIL Jiří
RANSDORF Miroslav
SEHNALOVÁ Olga
ŠOJDROVÁ Michaela
ŠTĚTINA Jaromír
SVOBODA Pavel
TELIČKA Pavel
TOŠENOVSKÝ Evžen
ZAHRADIL Jan
ZDECHOVSKÝ Tomáš

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Dania (13 posłów)

AUKEN Margrete

BENDTSEN Bendt

CHRISTENSEN Ole

DOHRMANN Jørn

KARI Rina Ronja

KARLSSON Rikke

KOFOD Jeppe

MESSERSCHMIDT Morten

PETERSEN Morten Helveg

ROHDE Jens

SCHALDEMOSE Christel

TØRNÆS Ulla

VISTISEN Anders Primdahl

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Niemcy (96 posłów)

ALBRECHT Jan Philipp

BALZ Burkhard

BÖGE Reimer

BROK Elmar

BUCHNER Klaus

BULLMANN Udo

BÜTIKOFER Reinhard

CASPARY Daniel

COLLIN-LANGEN Birgit

CRAMER Michael

DE MASI Fabio

DESS Albert

ECK Stefan

EHLER Christian

ERNST Cornelia

ERTUG Ismail

FERBER Markus

FLECKENSTEIN Knut

FLORENZ Karl-Heinz

GAHLER Michael

GEBHARDT Evelyne

GEIER Jens

GERICKE Arne

GIEGOLD Sven

GIESEKE Jens

GRÄSSLE Ingeborg

GROOTE Matthias

HÄNDEL Thomas

HARMS Rebecca

HÄUSLING Martin

HENKEL Hans-Olaf

HEUBUCH Maria

Środa, 11 lutego 2015 r.

HOFFMANN Iris

HOHLMEIER Monika

JAHN Peter

KAMMEREVERT Petra

KAUFMANN Sylvia-Yvonne

KELLER Ska

KOCH Dieter-Lebrecht

KÖLMEL Bernd

KÖSTER Dietmar

KREHL Constanze Angela

KUHN Werner

LAMBSDORFF Alexander Graf

LANGE Bernd

LANGEN Werner

LEINEN Jo

LIESE Peter

LIETZ Arne

LINS Norbert

LOCHBIHLER Barbara

LÖSING Sabine

LUCKE Bernd

McALLISTER David

MANN Thomas

MEISSNER Gesine

MELIOR Susanne

MICHELS Martina

MÜLLER Ulrike

NEUSER Norbert

NIEBLER Angelika

NOICHL Maria

PIEPER Markus

PRETZELL Marcus

PREUSS Gabriele

QUISTHOUDT-ROWOHL Godelieve

Środa, 11 lutego 2015 r.

REDA Julia
REINTKE Theresa
REUL Herbert
RODUST Ulrike
SCHOLZ Helmut
SCHULZ Martin
SCHULZE Sven
SCHUSTER Joachim
SCHWAB Andreas
SIMON Peter
SIPPEL Birgit
SOMMER Renate
SONNEBORN Martin
STARBATTY Joachim
STEINRUCK Jutta
von STORCH Beatrix
THEURER Michael
TREBESIUS Ulrike
TRÜPEL Helga
VERHEYEN Sabine
VOIGT Udo
VOSS Axel
WEBER Manfred
von WEIZSÄCKER Jakob
WERNER Martina
WESTPHAL Kerstin
WIELAND Rainer
WINKLER Hermann
ZELLER Joachim
ZIMMER Gabriele

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Estonia (6 posłów)

ANSIP Andrus (*)

KALLAS Kaja

KELAM Tunne

LAURISTIN Marju

PAET Urmas (**)

TARAND Indrek

TOOM Yana

(*) Mandat posła Andrusa ANSIPA wygaś z dniem 1 listopada 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 3 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Urmasa PAETA na miejsce posła Andrusa ANSIPA.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Irlandia (11 posłów)

BOYLAN Lynn

CARTY Matt

CHILDERS Nessa

CLUNE Deirdre

CROWLEY Brian

FLANAGAN Luke „Ming”

HARKIN Marian

HAYES Brian

KELLY Seán

McGUINNESS Mairead

NÍ RIADA Liadh

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Grecja (21 posłów)

ANDROULAKIS Nikos

CHRYSOGONOS Konstantinos

EPITIDEIOS Georgios

FOUNTOULIS Lampros

GLEZOS Emmanouil

GRAMMATIKAKIS Giorgos

KAILI Eva

KATROUGALOS Georgios (*)

KEFALOGIANNIS Manolis

KUNEVA Kostadinka

KYRKOS Miltiadis

KYRTSOS Georgios

MARIAS Notis

PAPADAKIS Konstantinos

PAPADIMOULIS Dimitrios

SAKORAFI Sofia

SPYRAKI Maria

SYNADINOS Eleytherios

VOZEMBERG Elissavet

ZAGORAKIS Theodoros

ZARIANOPOULOS Sotirios

(*) Mandat posła Georgiosa KATROUGALOSA wygaś z dniem 27 stycznia 2015 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Hiszpania (54 posłów)

AGUILERA GARCÍA Clara Eugenia

ALBIOL GUZMÁN Marina

ARIAS CAÑETE Miguel (*)

AYALA SENDER Inés

AYUSO Pilar

BECERRA BASTERRECHEA Beatriz

BILBAO BARANDICA Izaskun

BLANCO LÓPEZ José

CABEZÓN RUIZ Soledad

CALVET CHAMBON Enrique (**)

COUSO PERMUY Javier (***)

del CASTILLO VERA Pilar

de GRANDES PASCUAL Luis

DÍAZ DE MERA GARCÍA

CONSUEGRA Agustín

ECHENIQUE ROBBA Pablo

ESTARÀS FERRAGUT Rosa

FERNÁNDEZ ÁLVAREZ Jonás

FISAS AYXELÀ Santiago

GAMBÚS Francesc

GARCÍA PÉREZ Iratxe

GARDIAZABAL RUBIAL Eider

GIRAUTA VIDAL Juan Carlos

GONZÁLEZ PEÑAS Tania (****)

GONZÁLEZ PONS Esteban

GUERRERO SALOM Enrique

GUTIÉRREZ PRIETO Sergio

HERRANZ GARCÍA Esther

IGLESIAS TURRIÓN Pablo

ITURGAIZ Carlos (*****)

JÁUREGUI ATONDO Ramón

JIMÉNEZ-BECERRIL BARRIO Teresa

Środa, 11 lutego 2015 r.

JIMÉNEZ VILLAREJO Carlos (*****)
JUARISTI ABAUNZ Iosu Mirena
LOPE FONTAGNÉ Verónica
LÓPEZ AGUILAR Juan Fernando
LÓPEZ BERMEJO Paloma
LÓPEZ FERNÁNDEZ Javier
LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE Antonio
MARAGALL Ernest
MATO ADROVER Gabriel
MAURA BARANDIARÁN Fernando
MEYER Willy (*****)
MILLÁN MON Francisco José
NART Javier
PAGAZAURTUNDÚA RUIZ María Teresa
RODRIGUEZ-RUBIO VÁZQUEZ María Teresa
SÁNCHEZ CALDENTEY Lola
SEBASTIÀ TALAVERA Jordi
SENRA RODRÍGUEZ María Lidia
SOSA WAGNER Francisco (*****)
TERRICABRAS Josep-Maria
TREMOSA i BALCELLS Ramon
URTASUN Ernest
VALCÁRCEL SISO Ramón Luis
VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO Elena
VALLINA DE LA NOVAL Ángela Rosa
ZALBA BIDEGAIN Pablo

(*) Mandat posła Miguela ARIASA CAÑETEGO wygasł z dniem 1 listopada 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 20 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Enrique CALVETA CHAMBONA na miejsce posła Francisca SOSY WAGNERA.

(***) Mandat ważny od dnia 15 lipca 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Javiera COUSA PERMUYA na miejsce posła Willy'ego MEYERA.

(****) Mandat ważny od dnia 11 września 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posłanki Tani GONZÁLEZ PEÑAS na miejsce posła Carlosa JIMÉNEZA VILLAREJO.

(*****) Mandat ważny od dnia 6 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Carlosa ITURGAIZA na miejsce posła Miguela ARIASA CAÑETEGO.

(******) Mandat posła Carlosa JIMÉNEZA VILLAREJO wygasł z dniem 1 sierpnia 2014 r.

(******) Mandat posła Willy'ego MEYERA wygasł z dniem 10 lipca 2014 r.

(******) Mandat posła Francisca SOSY WAGNERA wygasł z dniem 20 października 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Francja (74 posłów)

ALLOT Louis
ALLIOT-MARIE Michèle
ANDRIEU Eric
ARNAUTU Marie-Christine
ARTHUIS Jean
BALAS Guillaume
BAY Nicolas
BERÈS Pervenche
BERGERON Joëlle
BILDE Dominique
BOUTONNET Marie-Christine
BOVÉ José
BRIOIS Steeve
CADEC Alain
CAVADA Jean-Marie
CHAUPRADE Aymeric
DANJEAN Arnaud
DANTIN Michel
DATI Rachida
DELAHAYE Angélique
DELLI Karima
DENANOT Jean-Paul
de SARNEZ Marielle
D'ORNANO Mireille
DURAND Pascal
FERRAND Edouard
GODDYN SYLVIE
GOLLNISCH Bruno
GOULARD Sylvie
GRIESBECK Nathalie

Środa, 11 lutego 2015 r.

GROSSETÊTE Françoise

GUILLAUME Sylvie

HORTEFEUX Brice

JADOT Yannick

JALKH Jean-François

JOLY Eva

JOULAUD Marc

JUVIN Philippe

LAMASSOURE Alain

LAVRILLEUX Jérôme

LEBRETON Gilles

LE GRIP Constance

LE HYARIC Patrick

LE PEN Jean-Marie

LE PEN Marine

LOISEAU Philippe

MANSCOUR Louis-Joseph

MARTIN Dominique

MARTIN Edouard

MAUREL Emmanuel

MÉLENCHON Jean-Luc

MELIN Joelle

MONOT Bernard

MONTEL Sophie

MORANO Nadine

MORIN-CHARTIER Elisabeth

MUSELIER Renaud

OMARJEE Younous

PARGNEAUX Gilles

PEILLON Vincent

PHILIPPOT Florian

PONGA Maurice

PROUST Franck

Środa, 11 lutego 2015 r.

REVAULT D'ALLONNES BONNEFOY Christine

RIQUET Dominique

RIVASI Michèle

ROCHEFORT Robert

ROZIÈRE Virginie

SAÏFI Tokia

SANDER Anne

SCHAFFHAUSER Jean-Luc

THOMAS Isabelle

TROSZCZYNSKI Mylène

VERGIAT Marie-Christine

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Włochy (73 posłów)

ADINOLFI Isabella

AFFRONTE Marco

AGEA Laura

AIUTO Daniela

BEGHIN Tiziana

BENIFEI Brando Maria

BETTINI Goffredo Maria

BIZZOTTO Mara

BONAFÈ Simona

BORGHEZIO Mario

BORRELLI Davide

BRESSO Mercedes

BRIANO Renata

BUONANNO Gianluca

CAPUTO Nicola

CASTALDO Fabio Massimo

CESA Lorenzo

CHINNICI Caterina

CICU Salvatore

CIRIO Alberto

COFFERATI Sergio Gaetano

COMI Lara

CORRAO Ignazio

COSTA Silvia

COZZOLINO Andrea

D'AMATO Rosa

DANTI Nicola

DE CASTRO Paolo

DE MONTE Isabella

DORFMANN Herbert

Środa, 11 lutego 2015 r.

EVI Eleonora

FERRARA Laura

FITTO Raffaele

FONTANA Lorenzo (*)

FORENZA Eleonora

GARDINI Elisabetta

GASBARRA Enrico

GENTILE Elena

GIUFFRIDA Michela

GUALTIERI Roberto

KYENGE Kashetu

LA VIA Giovanni

MALTESE Curzio

MARTUSCIELLO Fulvio

MATERA Barbara

MOI Giulia

MORETTI Alessandra (**)

MORGANO Luigi

MOSCA Alessia Maria

MUSSOLINI Alessandra

PANZERI Pier Antonio

PAOLUCCI Massimo

PATRICIELLO Aldo

PEDICINI Piernicola

PICIERNO Giuseppina

PITTELLA Gianni

POGLIESE Salvatore Domenico

SALINI Massimiliano

SALVINI Matteo

SASSOLI David-Maria

SCHLEIN Elena Ethel

Środa, 11 lutego 2015 r.

SERNAGIOTTO Remo

SORU Renato

SPINELLI Barbara

TAJANI Antonio

TAMBURRANO Dario

TOIA Patrizia

TOSI Flavio (***)

TOTI Giovanni

VALLI Marco

VIOTTI Daniele

ZANNI Marco

ZANONATO Flavio

ZULLO Marco

(*) Mandat ważny od dnia 11 lipca 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Lorenza FONTANY na miejsce posła Flavia TOSIEGO.

(**) Mandat posłanki Alessandry MORETTI wygaś z dniem 2 lutego 2015 r.

(***) Mandat posła Flavia TOSIEGO wygaś z dniem 9 lipca 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Cypr (6 posłów)

CHRISTOFOROU Lefteris (*)

HADJIGEORGIOU Takis

MAVRIDES Costas

PAPADAKIS Demetris

STYLIANIDES Christos (**)

SYLIKOTIS Neoklis

THEOCHAROUS Eleni

(*) Mandat ważny od dnia 3 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Lefterisa CHRISTOFOROUA na miejsce posła Christosa STYLIANIDESA.

(**) Mandat posła Christosa STYLIANIDESA wygaś z dniem 1 listopada 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Łotwa (8 posłów)

DOMBROVSKIS Valdis (*)

GRIGULE Iveta

KALNIETE Sandra

KARIŅŠ Krišjānis

MAMIKINS Andrejs

PABRIKS Artis

VAIDERE Inese (**)

ŽDANOKA Tatjana

ZĪLE Roberts

(*) Mandat posła Valdisa DOMBROVSKISA wygaś z dniem 1 listopada 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 1 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posłanki Inese VAIDERE na miejsce posła Valdisa DOMBROVSKISA.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Litwa (11 posłów)

AUŠTREVČIUS Petras

BALČYTIS Zigmantas

BLINKEVIČIŪTĖ Vilija

GUOGA Antanas

LANDSBERGIS Gabrielius

MAZURONIS Valentinas

PAKSAS Rolandas

ROPĖ Bronis

SAUDARGAS Algirdas

TOMAŠEVSKI Valdemar

USPASKICH Viktor

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Luksemburg (6 posłów)

BACH Georges

DELVAUX-STEHRÉS Mady

ENGEL Frank

GOERENS Charles

REDING Viviane

TURMES Claude

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Chorwacja (11 posłów)

BORZAN Biljana

JAKOVČIĆ Ivan

MALETIĆ Ivana

PETIR Marijana

PICULA Tonino

PLENKOVIĆ Andrej

RADOŠ Jozo

ŠKRLEC Davor

STIER Davor Ivo

ŠUICA Dubravka

TOMAŠIĆ Ruža

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Węgry (21 posłów)

BALCZÓ Zoltán

BOCSKOR Andrea

DELI Andor

DEUTSCH Tamás

ERDŐS Norbert

GÁL Kinga

GÁLL-PELCZ Ildikó

GYÜRK András

HÖLVÉNYI György

JÁVOR Benedek

KÓSA Ádám

KOVÁCS Béla

MESZERICS Tamás

MOLNÁR Csaba

MORVAI Krisztina

NIEDERMÜLLER Péter

SCHÖPFLIN György

SZÁJER József

SZANYI Tibor Jenő

TÓKÉS László

UJHELYI István

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Malta (6 posłów)

CASA David

COMODINI CACHIA Therese

DALLI Miriam

METSOLA Roberta

MIZZI Marlene

SANT Alfred

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Holandia (26 posłów)

van BAALEN Johannes Cornelis
BELDER Bas
van de CAMP Wim
van DALEN Peter
EICKHOUT Bas
GERBRANDY Gerben-Jan
de GRAAFF Marcel
HAZEKAMP Antje Anna Helena
HUITEMA Jan
JANSEN Hans
de JONG Cornelis
JONGERIUS Agnes
de LANGE Esther
LENAERS Jeroen
MAEIJER Vicky
van MILTENBURG Matthijs
MINEUR Anne-Marie
van NIEUWENHUIZEN-WIJBENGA Cora
van NISTELROOIJ Lambert
PIRI Kati
SARGENTINI Judith
SCHAAKE Marietje
SCHREIJER-PIERIK Annie
STUGER Olaf
TANG Paul
in 't VELD Sophia

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Austria (18 posłów)

BECKER Heinz K.
FREUND Eugen
KADENBACH Karin
KAPPEL Barbara
KARAS Othmar
KÖSTINGER Elisabeth
LEICHTFRIED Jörg
LUNACEK Ulrike
MAYER Georg
MLINAR Angelika
OBERMAYR Franz
REGNER Evelyn
REIMON Michel
RÜBIG Paul
SCHMIDT Claudia
VANA Monika
VILIMSKY Harald
WEIDENHOLZER Josef

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Polska (51 posłów)

BONI Michał
BUZEK Jerzy
CZARNECKI Ryszard
DUDA Andrzej Sebastian
FOTYGA Anna Elżbieta
GERINGER de OEDENBERG Lidia Joanna
GIEREK Adam
GOSIEWSKA Beata Barbara
GRÓBARCZYK Marek Józef
GRZYB Andrzej
HETMAN Krzysztof
HÜBNER Danuta Maria
IWASZKIEWICZ Robert Jarosław
JACKIEWICZ Dawid Bohdan
JAZŁOWIECKA Danuta
JUREK Marek
KALINOWSKI Jarosław
KARSKI Karol Adam
KORWIN-MIKKE Janusz Ryszard
KOZŁOWSKA-RAJEWICZ Agnieszka
KRASNODEBSKI Zdzisław Marek
KUDRYCKA Barbara
KUŹMIUK Zbigniew Krzysztof
LEGUTKO Ryszard Antoni
LEWANDOWSKI Janusz
LIBERADZKI Bogusław
ŁUKACIJEWSKA Elżbieta Katarzyna
ŁYBACKA Krystyna
MARUSIK Michał
OLBRYCHT Jan
OŻÓG Stanisław

Środa, 11 lutego 2015 r.

PIECHA Bolesław Grzegorz
PIOTROWSKI Mirosław
PITERA Julia
PLURA Marek Mirosław
PORĘBA Tomasz Piotr
ROSATI Dariusz
SARYUSZ-WOLSKI Jacek
SIEKIERSKI Czesław Adam
SZEJNFELD Adam
THUN UND HOHENSTEIN Róża Gräfin von
UJAZDOWSKI Kazimierz Michał
WAŁĘSA Jarosław Leszek
WENTA Bogdan Brunon
WIŚNIEWSKA Jadwiga
WOJCIECHOWSKI Janusz
ZDROJEWSKI Bogdan Andrzej
ZEMKE Janusz Władysław
ZŁOTOWSKI Kosma Tadeusz
ZWIEFKA Tadeusz
ŻÓŁTEK Stanisław Józef

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Portugalia (21 posłów)

ASSIS Francisco

COELHO Carlos

FARIA José Inácio

FERNANDES José Manuel

FERREIRA Elisa

FERREIRA João

GOMES Ana

MARINHO E PINTO António

MATIAS Marisa

MELO Nuno

MONTEIRO DE AGUIAR Cláudia

RANGEL Paulo

RIBEIRO Sofia

RODRIGUES Liliana

RODRIGUES Maria João

RUAS Fernando

SERRÃO SANTOS Ricardo

SILVA PEREIRA Pedro

VIEGAS Miguel

ZORRINHO Carlos

ZUBER Inês Cristina

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Rumunia (32 posłów)

BOȘTINARU Victor
BUDA Daniel
BUȘOI Cristian Silviu
CREȚU Corina (*)
CRISTEA Andi-Lucian
DĂNCILĂ Vasilica Viorica
DIACONU Mircea
DRĂGHICI Damian
FRUNZULICĂ Doru-Claudian
GRAPINI Maria
HELLVIG Eduard-Raul
IVAN Cătălin Sorin
MACOVEI Monica Luisa
MĂNESCU Ramona Nicole
MARINESCU Marian-Jean
MOISĂ Ionel-Sorin
MUREȘAN Siegfried Vasile
NEGRESCU Victor
NICA Dan
NICOLAI Norica
PAȘCU Ioan Mircea
PAVEL Emilian (**)
PREDA Cristian Dan
REBEGA Constantin-Laurențiu
SÂRBU Daciana Octavia
SÓGOR Csaba
STOLOJAN Theodor Dumitru
TĂNĂSESCU Claudiu Ciprian
TAPARDEL Ana-Claudia
UNGUREANU Traian
VĂLEAN Adina-Ioana
WEBER Renate
WINKLER Iuliu

(*) Mandat posłanki Coriny CREȚU wygasł z dniem 1 listopada 2014 r.

(**) Mandat ważny od dnia 1 listopada 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posła Emiliana PAVELA na miejsce posłanki Coriny CREȚU.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Słowenia (8 posłów)

BOGOVIČ Franc

FAJON Tanja

PETERLE Alojz

ŠOLTES Igor

ŠULIN Patricija

TOMC Romana

VAJGL Ivo

ZVER Milan

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Słowacja (13 posłów)

CSÁKY Pál

FLAŠIKOVÁ BEŇOVÁ Monika

KUKAN Eduard

MAŇKA Vladimír

MIKOLÁŠIK Miroslav

NAGY József

SMOLKOVÁ Monika

ŠKRIPEK Branislav

ŠTEFANEC Ivan

SULÍK Richard

ZÁBORSKÁ Anna

ZALA Boris

ŽITŇANSKÁ Jana

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Finlandia (13 posłów)

HALLA-AHO Jussi

HAUTALA Heidi

JAAKONSAARI Liisa

JÄÄTTEENMÄKI Anneli

KUMPULA-NATRI Miapetra

KYLLÖNEN Merja

PIETIKÄINEN Sirpa

REHN Olli

SARVAMAA Petri

TERHO Sampo

TORVALDS Nils

VÄYRYNEN Paavo

VIRKKUNEN Henna

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Szwecja (20 posłów)

ADAKTUSSON Lars

ANDERSSON Max

BJÖRK Malin

CEBALLOS Bodil

CORAZZA BILDT Anna Maria

ENGSTRÖM Linnéa (*)

ERIKSSON Peter

FEDERLEY Fredrick

FJELLNER Christofer

GUTELAND Jytte

HEDH Anna

HÖKMARK Gunnar

LÖVIN Isabella (**)

LUDVIGSSON Olle

LUNDGREN Peter

NILSSON Jens

PAULSEN Marit

POST Soraya

ULVSKOG Marita

WIKSTRÖM Cecilia

WINBERG Kristina

(*) Mandat ważny od dnia 8 października 2014 r., czyli od dnia powiadomienia przez właściwy organ krajowy o wyborze posłanki Linnéi ENGSTRÖM na miejsce posłanki Isabelli LÖVIN.

(**) Mandat posłanki Isabelli LÖVIN wygaś z dniem 3 października 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

POSŁOWIE WYBRANI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WEDŁUG PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(1 lipca 2014 r.)

Zjednoczone Królestwo (73 posłów)

AGNEW John Stuart

AKER Tim

ANDERSON Lucy

ANDERSON Martina

ARNOTT Jonathan

ASHWORTH Richard

ATKINSON Janice

BASHIR Amjad

BATTEN Gerard

BEARDER Catherine

BOURS Louise

BRADBURN Philip (*)

BRANNEN Paul

CAMPBELL BANNERMAN David

CARVER Jim

COBURN David

COLLINS Jane

CORBETT Richard

DANCE Seb

(hrabia) DARTMOUTH William

DEVA Nirj

DODDS Anneliese

DODDS Diane

DUNCAN Ian

ETHERIDGE Bill

EVANS Jill

FARAGE Nigel

FINCH Raymond

Środa, 11 lutego 2015 r.

FORD Vicky
FOSTER Jacqueline
FOX Ashley
GILL Nathan
GILL Neena
GIRLING Julie
GRIFFIN Theresa
HANNAN Daniel
HELMER Roger
HONEYBALL Mary
HOOKEM Mike
HOWITT Richard
HUDGHTON Ian
JAMES Diane
KAMALL Syed
KARIM Sajjad
KHAN Afzal
KIRKHOPE Timothy
KIRTON-DARLING Jude
LAMBERT Jean
LEWER Andrew
McAVAN Linda
McCLARKIN Emma
McINTYRE Anthea
MARTIN David
MOODY Clare
MORAES Claude
NICHOLSON James
NUTTALL Paul
O'FLYNN Patrick
PARKER Margot
REID Julia
SCOTT CATO Molly

Środa, 11 lutego 2015 r.

SEYMOUR Jill

SIMON Sion

SMITH Alyn

STIHLER Catherine

SWINBURNE Kay

TANNOCK Charles

TAYLOR Keith

VAN ORDEN Geoffrey

VAUGHAN Derek

WARD Julie

WILLMOTT Glenis

WOOLFE Steven

(*) Mandat posła Philipa BRADBOURNA wygaś z dniem 20 grudnia 2014 r.

Środa, 11 lutego 2015 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0015

Środki ochronne przewidziane w Umowie z Islandią *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (tekst ujednoczony) (COM(2014)0308 – C8-0011/2014 – 2014/0160(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednoczenie)

(2016/C 310/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0308),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C8-0011/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0031/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TC1-COD(2014)0160

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/475.)

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0016

Środki dotyczące zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (tekst ujednoczony) (COM(2014)0317 – C8-0017/2014 – 2014/0163(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednoczenie)

(2016/C 310/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0317),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C8-0017/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0033/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0163

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/476.)

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0017

Połączone oddziaływanie środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (tekst jednolity) (COM(2014)0318 – C8-0016/2014 – 2014/0164(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 310/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0318),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję Parlamentowi (C8-0016/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0032/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0164

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/477.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0018

Wspólne reguły przywozu *I****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł przywozu (tekst ujednoczony) (COM(2014)0321 – C8-0012/2014 – 2014/0166(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednoczenie)

(2016/C 310/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0321),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C8-0012/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0040/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0166**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł przywozu (tekst jednolity)**

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 2015/478.)

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0019

Wspólne reguły wywozu *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł wywozu (tekst jednolity) (COM(2014)0322 – C8-0013/2014 – 2014/0167(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednoczenie)

(2016/C 310/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0322),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję Parlamentowi (C8-0013/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0035/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0167

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł wywozu (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/479.)

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0020

Przystąpienie Gabonu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Gabonu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0904 – C8-0263/2014 – 2011/0441(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0904),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0263/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0007/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Gabonu.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0021

Przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0908 – C8-0264/2014 – 2011/0443(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0908),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0264/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0004/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Andory.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0022

Przystąpienie Szeszeli do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Szeszeli do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0909 – C8-0265/2014 – 2011/0444(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0909),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0265/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0006/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Szeszeli.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0023

Przystąpienie Rosji do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Federacji Rosyjskiej do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0911 – C8-0266/2014 – 2011/0447(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0911),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0266/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0008/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Federacji Rosyjskiej.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0024

Przystąpienie Albanii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Albanii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0912 – C8-0262/2014 – 2011/0448(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0912),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0262/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0002/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Albanii.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0025

Przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0915 – C8-0267/2014 – 2011/0450(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0915),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0267/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0003/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Singapuru.
-

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0026

Przystąpienie Maroka do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Maroka do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0916 – C8-0268/2014 – 2011/0451(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0916),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0268/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0005/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Maroka.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0027

Przystąpienie Armenii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Armenii do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0917 – C8-0269/2014 – 2011/0452(NLE))

(Konsultacja)

(2016/C 310/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0917),
 - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
 - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0269/2014),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
 - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0009/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Armenii.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0029

Wymiana informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego (COM(2014)0476 – C8-0113/2014 – 2014/0218(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 310/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0476),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C8-0113/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 października 2014 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A8-0001/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0218

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2015/413.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 115.

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0030

Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Senegal ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Senegal i protokołu wykonawczego do tej umowy (12812/2014 – C8-0276/2014 – 2014/0238(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 310/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12812/2014),
 - uwzględniając projekt Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Republiką Senegal (12830/2014),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 43, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0276/2014),
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz ust. 2, a także art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Budżetowej (A8-0010/2015),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi protokołów i wniosków z posiedzeń wspólnego komitetu, przewidzianego w art. 7 umowy, oraz wieloletniego programu sektorowego, przewidzianego w art. 4 nowego protokołu;
 3. wzywa Komisję do ułatwienia udziału przedstawicieli Parlamentu jako obserwatorów w posiedzeniach wspólnego komitetu;
 4. wzywa Komisję, aby przed wygaśnięciem obecnej umowy i w chwili rozpoczęcia negocjacji w sprawie nowej – przesłała Parlamentowi i Radzie szczegółowe informacje w postaci sprawozdania *ex post* na temat kosztów i korzyści umowy;
 5. wzywa Komisję do składania Parlamentowi rocznych sprawozdań dotyczących realizacji umowy, w szczególności w odniesieniu do wieloletniego programu, o którym mowa w art. 4 protokołu wykonawczego do umowy, oraz zawierających szczegółowe informacje na temat sposobu wykorzystania środków przekazanych na mocy umowy;
 6. wzywa Komisję i Radę, aby – działając w granicach swoich uprawnień – niezwłocznie i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedur związanych z protokołem i jego odnowieniem na mocy art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 7. apeluje do Komisji o skupienie się przede wszystkim na promowaniu zarządzania przez podmioty lokalne oraz ich rozliczalności, a także o ułatwianie udzielania informacji wszelkim podmiotom miejscowym zainteresowanym umową i jej realizacją;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Senegal.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL